2024/927

26.3.2024

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2024/927,

13. märts 2024,

millega muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ seoses ülesannete delegeerimise kokkulepete, likviidsusriski juhtimise, järelevalvelise aruandluse, depositooriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/61/EL ([2]) vaatas komisjon läbi selle direktiivi kohaldamise ja kohaldamisala ning jõudis järeldusele, et alternatiivsete investeerimisfondide (edaspidi „AIF“) liidu turu lõimimise, kõrgetasemelise investorikaitse tagamise ja finantsstabiilsuse kaitsmise eesmärk on enamjaolt täidetud. Siiski tegi komisjon oma läbivaatamise käigus ka järelduse, et laene väljastavaid AIFe valitsevatele alternatiivsete investeerimisfondide valitsejatele (edaspidi „AIFide valitsejad“) kehtestatud reegleid on vaja ühtlustada, ning täpsustada standardeid, mida kohaldatakse nende AIFide valitsejate suhtes, kes delegeerivad oma ülesandeid kolmandatele isikutele, et tagada varahalduse teenuseid osutavate üksuste (edaspidi „varahaldurite“) võrdne kohtlemine, parandada piiriülest juurdepääsu depositooriumiteenustele, optimeerida järelevalveandmete kogumist ja hõlbustada likviidsuse juhtimise vahendite kasutamist kogu liidus. Seepärast on vaja teha muudatusi, et tegeleda nende vajadustega ja parandada direktiivi 2011/61/EL toimimist.

(2) Usaldusväärsed delegeerimisreeglid, varahaldurite võrdne kohtlemine, ühtne järelevalveline aruandlus, eelkõige dubleerimise ja tarbetute nõuete kaotamise abil, ning likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise ühtlustatud käsitus on vajalikud ka vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (edaspidi „eurofondid“) valitsemiseks. Seepärast on samuti asjakohane muuta delegeerimise, varade hoidmise, järelevalvelise aruandluse ja likviidsusriski juhtimise õigusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/65/EÜ, ([3]) milles on sätestatud normid eurofondidele ja nende fondivalitsejatele tegevusloa andmise ja nende tegevuse kohta.

(3) Liidu AIFide turu vara puhasväärtus oli 2022. aasta lõpus 6,8 triljonit eurot. Kutselised investorid moodustavad liidus ligikaudu 86 % tegevusloa saanud AIFide valitsejate ja künnisest allapoole jäävate AIFide valitsejate, st direktiivi 2011/61/EL artikli 3 lõikes 2 osutatud AIFide valitsejate poolt valitsetavate või turustatavate AIFide varade puhasväärtusest. Liidu AIFide turg annab liidu ettevõtjatele erakrediidina üle 250 miljardi euro ning liidu investorid vastutavad 30 % kogu sektorile eraldatud kapitali eest. Liidu AIFide koondturuväärtus on jätkuvalt kasvanud, suurenedes aastatel 2020–2022 üle 15 %, ning 2020. aasta lõpus moodustasid AIFid Euroopa Majanduspiirkonna fondisektorist ühe kolmandiku. Sellegipoolest on sektoril veel kasvuruumi, pakkudes institutsionaalsetele investoritele suuremat valikut ja suurendades kapitaliturgude liidu konkurentsivõimet.

([1]) Euroopa Parlamendi 7. veebruari 2024. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 26. veebruari 2024. aasta otsus.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

(4) Selleks et muuta AIFide valitsejate tegevus tõhusamaks, tuleks direktiivi 2011/61/EL artikli 6 lõikes 4 sätestatud kõrvalteenuste loetelu laiendada, et see hõlmaks ülesandeid, mida haldur täidab kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1011 ([4]) (edaspidi „võrdlusaluste haldamine"), ning krediidihaldust kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2021/2167 ([5]). Täielikkuse huvides tuleks täpsustada, et sellise halduri ülesannete täitmisel või krediidihalduse osutamisel tuleks AIFi valitseja suhtes kohaldada vastavalt määrust (EL) 2016/1011 ning direktiivi (EL) 2021/2167.

(5) Õiguskindluse suurendamiseks tuleks täpsustada, et AIFide valitsemine võib hõlmata ka AIFi nimel laenude väljastamist ja eriotstarbeliste väärtpaberistamisüksuste teenindamist.

(6) Selleks et suurendada AIFide valitsejate ja eurofondide valitsejate õiguskindlust seoses teenustega, mida nad võivad osutada kolmandatele isikutele, tuleks täpsustada, et AIFide valitsejatel ja eurofondide valitsejatel on lubatud täita kolmandate isikute huvides samu ülesandeid ja teha tegevusi, mida nad juba teevad seoses nende valitsetavate AIFide ja eurofondidega, tingimusel et mis tahes võimalikku huvide konflikti, mis on tekkinud kolmanda isiku huvides ülesande täitmisel või tegevuse käigus, käsitletakse asjakohaselt. Sellised ülesanded ja tegevus hõlmavad näiteks korporatiivteenuseid, nagu inimressursid ja infotehnoloogia, samuti portfellihalduse ja riskijuhtimisega seotud IT-teenuseid. See võimalus toetaks ka ELi AIFide valitsejate ja eurofondide valitsejate rahvusvahelist konkurentsivõimet, võimaldades mastaabisäästu, ja aitaks mitmekesistada tuluallikaid.

(7) Õiguskindluse tagamiseks tuleks täpsustada, et finantsinstrumentidega seotud kõrvalteenuseid osutavate AIFide valitsejate suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/65/EL ([6]) sätestatud õigusnorme. Varade puhul, mis ei ole finantsinstrumendid, tuleks AIFide valitsejatelt nõuda direktiivi 2011/61/EL nõuete täitmist.

(8) Selleks et tagada direktiivis 2011/61/EL AIFide valitsejate vajalike inimressursside kohta sätestatud nõuete ühetaoline kohaldamine, tuleb täpsustada, et AIFi valitseja peaks tegevusloa taotlemise ajal esitama pädevatele asutustele teabe inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida ta kasutab oma ülesannete täitmisel ja asjakohasel juhul delegeeritavate järelevalves. AIFi valitseja äritegevuse juhtimiseks tuleks määrata vähemalt kaks füüsilist isikut, kes kas töötavad AIFi valitseja juures täistööajaga või on AIFi valitseja juhtivad liikmed või juhtorgani liikmed ja kelle alaline elukoht on liidus. Olenemata sellest seadusjärgsest miinimumist võib sõltuvalt AIFi valitseja ja tema valitsetava AIFi suurusest ja keerukusest olla vaja rohkem ressursse.

(9) Mõnes liikmesriigis on riigisiseses õiguses või valdkondlikes standardites sätestatud nõuded AIFi valitseja või eurofondi valitseja juhtorgani või äriühinguna asutatud fondi ühe või mitme juhtorgani liikme sõltumatuse kohta. On asjakohane julgustada AIFi valitsejaid, kes valitsevad jaeinvestoritele turustatavaid AIFe, ning eurofondi valitsejaid ja äriühinguna asutatud fonde nimetama oma juhtorgani liikmeks vähemalt ühe sõltumatu või tegevjuhtkonda mittekuuluva juhi, kui see on võimalik AIFi valitseja, eurofondi valitseja või äriühinguna asutatud fondi päritoluliikmesriigi riigisisese õiguse või valdkondlike standardite kohaselt, et kaitsta AIFide ja eurofondide ning AIFi valitseja valitsetavate AIFide või eurofondi investorite huve. Ametisse nimetamisel peab AIFi valitseja, eurofondi valitseja või äriühinguna asutatud fond tagama, et kõnealune juht on oma olemuselt ja otsustustes sõltumatu ning tal on piisavad teadmised ja kogemused, et hinnata, kas AIFi valitseja, eurofondi valitseja või äriühinguna asutatud fond valitseb AIFide või eurofondi investorite parimates huvides.

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL ning määrust (EL) nr 596/2014 (ELT L 171, 29.6.2016, lk 1).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2021. aasta direktiiv (EL) 2021/2167 krediidihaldajate ja krediidiostjate kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL (ELT L 438, 8.12.2021, lk 1).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

(10) AIFe ei turusta alati otse AIFi valitseja, vaid seda teeb üks või mitu turustajat, kes tegutsevad kas AIFi valitseja või enda nimel. Eelkõige võib esineda juhtumeid, kus AIFi valitseja teadmata turustab AIFi sõltumatu finantsnõustaja. Enamiku fondide turustajate suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL või direktiivi (EL) 2016/97 ([7]) kohaseid regulatiivseid nõudeid, millega määratakse kindlaks nende kohustuste maht ja ulatus oma klientide ees. Direktiivis 2011/61/EL tuleks seetõttu tunnistada turustamise korra mitmekesisust ja eristada ühelt poolt korda, mille puhul turustaja tegutseb AIFi valitseja nimel ja mida tuleks käsitada ülesannete delegeerimise kokkuleppena, ja teiselt poolt korda, mille puhul turustaja tegutseb direktiivi 2014/65/EL alusel AIFi turustades enda nimel või elukindlustuspõhiste investeerimistoodete kaudu kooskõlas direktiiviga (EL) 2016/97, millisel juhul ei tuleks kohaldada direktiivi 2011/61/EL delegeerimist käsitlevaid sätteid, olenemata AIFi valitseja ja turustaja vahelisest turustuslepingust.

(11) Delegeerimine võimaldab investeerimisportfelle tõhusalt hallata ja teataval geograafilisel turul või konkreetses varaklassis vajalikku oskusteavet hankida. Siiski on oluline, et järelevalveasutustel oleks ajakohastatud teave ülesannete delegeerimise kokkulepete peamiste elementide kohta. Selleks et koostada usaldusväärne ülevaade delegeerimisest liidus, peaksid AIFide valitsejad esitama pädevatele asutustele korrapäraselt teavet ülesannete delegeerimise kokkulepete kohta, mis hõlmavad ühise või kaalutlusõigusel põhineva portfelli valitsemise ülesannete või riskijuhtimise ülesannete delegeerimist. Seepärast peaksid AIFide valitsejad iga oma valitsetava AIFi puhul esitama teabe delegeeritavate kohta, delegeeritud tegevuste loetelu ja kirjelduse, valitsetavate AIFide selliste varade summa ja protsendi, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemisega seotud ülesannete delegeerimise kokkulepet, kirjelduse selle kohta, kuidas AIFi valitseja teeb järelevaatamist delegeeritavate üle ning neid jälgib ja kontrollib, samuti teabe edasidelegeerimise kokkulepete ning delegeerimise ja edasidelegeerimise kokkulepete alguskuupäeva ja kehtivuse lõppemise kohta. Selguse huvides tuleks täpsustada, et andmed, mida kogutakse valitsetavate AIFide selliste varade protsendi kohta, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemise ülesannetega seotud delegeerimise kokkuleppeid, on mõeldud selleks, et anda parem ülevaade delegeerimise toimimisest, ega ole iseenesest tõenduslik näitaja sisu või riskijuhtimise adekvaatsuse või järelevaatamis- või kontrollikorra tõhususe kindlaksmääramiseks fondivalitseja tasandil. Selline teave tuleks edastada pädevatele asutustele osana järelevalvelisest aruandlusest, mida reguleeritakse direktiiviga 2011/61/EL.

(12) Direktiivi 2011/61/EL ühtse kohaldamise tagamiseks tuleks täpsustada, et selles sätestatud delegeerimisreegleid kohaldatakse kõigi kõnealuse direktiivi I lisas loetletud ülesannete ja direktiivi artikli 6 lõikes 4 sätestatud kõrvalteenuste loetelu suhtes.

(13) Investeerimisfondid, mis annavad laene, võivad olla reaalmajanduse alternatiivse rahastamise allikas. Sellistest fondidest võivad hädavajalikku kapitali saada liidu väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, kellel on traditsioonilistest laenuallikatest raskem raha saada. Riikide erinevad regulatiivsed käsitused võivad aga kaasa tuua õigusliku arbitraaži ja investorikaitse erineva taseme, mis takistab tõhusa siseturu loomist laenude väljastamiseks AIFide poolt. Direktiivis 2011/61/EL tuleks tunnistada AIFide õigust laene väljastada. Ühised reeglid tuleks kehtestada ka selleks, et luua laene väljastavate AIFide jaoks tõhus siseturg, tagada liidus investorikaitse ühtne tase, võimaldada AIFidel oma tegevust arendada, andes laene kõigis liikmesriikides, ning hõlbustada liidu äriühingute juurdepääsu rahastamisele, mis on kapitaliturgude liidu peamine eesmärk, nagu see on esitatud komisjoni 24. septembri 2020. aasta teatises „Inimeste ja ettevõtete hüvanguks toimiv kapitaliturgude liit – uus tegevuskava“. Võttes aga arvesse kiiresti kasvavat eralaenuturgu, on vaja käsitleda võimalikke mikrotasandi ja makrotasandi usaldatavusriske, mida laene väljastavad AIFid võivad põhjustada ja levitada laiemasse finantssüsteemi. Ühtlustada tuleks laene väljastavaid AIFe valitsevate AIFide valitsejate suhtes kohaldatavaid õigusnorme, et parandada riskijuhtimist kogu finantsturul ja suurendada läbipaistvust investorite jaoks. Selguse huvides ei tohiks käesoleva direktiivi sätted, mida kohaldatakse AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad laene väljastavaid AIFe, takistada liikmesriike kehtestamast riiklikke tooteraamistikke, milles määratakse kindlaks teatavad AIFide kategooriad, mille suhtes kohaldatakse rangemaid õigusnorme.

(14) Laene ei väljasta alati otse AIF. Võib esineda juhtumeid, kus AIF annab laenu kaudselt kolmanda isiku või eriotstarbelise ettevõtja kaudu, mis annab laenu AIFile või tema nimel või AIFi valitsejale või AIFi valitseja nimel enne laenust tuleneva riskipositsiooni võtmist. Selleks et vältida direktiivi 2011/61/EL täitmisest kõrvalehoidmist,

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. jaanuari 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/97, mis käsitleb kindlustustoodete turustamist (ELT L 26, 2.2.2016, lk 19).

kui kõnealune AIF või AIFi valitseja osaleb laenu struktureerimises või selle omaduste kindlaksmääramises või eelnevas kokkuleppimises, tuleks selliseid juhtumeid käsitada laenu väljastava tegevusena ja nende suhtes tuleks kohaldada kõnealust direktiivi.

(15) Tarbijatele laene andvate AIFide suhtes kohaldatakse muude tarbijale laenuandmise suhtes kohaldatavate liidu õigusaktide nõudeid, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ ([8]) ja direktiivi (EL) 2021/2167 nõudeid. Nende liidu õigusaktidega nähakse ette laenuvõtjate esmane kaitse liidu tasandil. Ülekaaluka avaliku huviga seotud põhjustel peaks liikmesriikidel siiski olema võimalik keelata oma territooriumil AIFide poolt tarbijatele laenude väljastamine.

(16) AIFide professionaalse valitsemise toetamiseks ja finantsstabiilsust ohustavate riskide maandamiseks peaksid laenude väljastamisega tegelevatel AIFide valitsejatel, olenemata sellest, kas need AIFid vastavad laene väljastava AIFi määratlusele, olema kehtestatud laenude andmise ranged põhimõtted, menetlused ja protsessid. Samuti peaksid nad rakendama krediidiriski hindamise ning krediidiportfelli valitsemise ja seire rangeid põhimõtteid, menetlusi ja protsesse, kui nende valitsetavad AIFid tegelevad laenude väljastamisega, sealhulgas juhul, kui kõnealused AIFid võtavad laenust tuleneva riskipositsiooni kolmandate isikute kaudu. Sellised põhimõtted, menetlused ja protsessid peaksid olema proportsionaalsed laenu väljastamise ulatusega ning need tuleks korrapäraselt läbi vaadata.

(17) Laene väljastavate AIFide ja muude finantsturu osaliste vastastikuse seotuse riski piiramiseks tuleks nende AIFide valitsejatelt nõuda oma riskide hajutamist ja riskidele konkreetsete piiride kehtestamist, juhul kui laenuvõtja on finantsasutus.

(18) Finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tagamiseks ning proportsionaalsete kaitsemeetmete kehtestamiseks tuleks laene väljastavate AIFide suhtes kohaldada finantsvõimenduse piirmäära, mis varieerub sõltuvalt sellest, kas need on avatud või kinnised fondid. Risk finantsstabiilsusele on suurem avatud AIFide puhul, mille suhtes võib kohaldada suuremahulist tagasivõtmist. Kooskõlas finantsstabiilsuse säilitamise eesmärgiga ei tohiks finantsvõimenduse piirmäär sõltuda sellest, kas laenu väljastavat AIFi turustatakse kutselistele ja jaeinvestoritele või ainult kutselistele investoritele. Kohustustepõhine meetod annab tervikliku ja tugeva raamistiku finantsvõimenduse arvutamiseks kooskõlas rahvusvaheliste standarditega ning eelkõige tuletisinstrumentide loodud sünteetilise finantsvõimenduse arvessevõtmiseks. Finantsvõimenduse piirmäärad ei tohiks takistada AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi kehtestamast rangemaid finantsvõimenduse piirmäärasid, kui seda peetakse vajalikuks finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tagamiseks.

(19) Selleks et piirata huvide konflikti tekkimist, ei tohiks AIFide valitsejad ega nende töötajad saada laenu üheltki AIFilt, mida nad valitsevad. Samamoodi peaks AIFi depositooriumil ja depositooriumi delegeeritaval, AIFi valitseja delegeeritaval ja selle töötajatel ning AIFi valitsejaga samasse kontserni kuuluvatel üksustel olema keelatud saada asjaomaselt AIFilt laenu.

(20) Selleks et hoiduda moraaliriskist ja tagada AIFide väljastatavate laenude üldine krediidikvaliteet, tuleks selliste laenude suhtes kohaldada riski säilitamise nõudeid, kui need antakse üle kolmandatele isikutele. Samal eesmärgil peaks AIFi valitsejatel olema keelatud valitseda laene väljastavat AIFi, mille ainus eesmärk on müüa need kolmandatele isikutele (edaspidi „väljasta-ja-turusta-strateegia“), olenemata sellest, kas kõnealune AIF vastab laene väljastava AIFi määratlusele. Laene tuleks anda üksnes AIFi poolt kaasatud kapitali investeerimiseks kooskõlas selle investeerimisstrateegia ja regulatiivsete piirangutega. AIFi valitsejal peaks siiski olema võimalik rakendada seda investeerimisstrateegiat AIFi investorite parimates huvides. See tähendab, et erandid riski säilitamise normidest on vajalikud ja peaksid hõlmama juhtumeid, kus laenu osa säilitamine ei ole kooskõlas AIFi investeerimisstrateegia elluviimisega või AIFile ja AIFi valitsejale kehtestatud regulatiivsete nõuetega, sealhulgas tootenõuetega. Need juhtumid hõlmavad olukordi, kus laenu osa säilitamine tooks kaasa selle, et AIF ületab oma investeeringute või hajutatuse piirmäärasid või rikub regulatiivseid nõudeid, nagu Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 215 alusel vastu võetud piiravad meetmed, või kui AIF on likvideerimisel, või kui laenuvõtja olukord on muutunud, näiteks juhul, kui laenuvõtja ühineb või ei täida kohustusi ja AIFi investeerimisstrateegia eesmärk ei ole valitseda raskustes olevaid varasid, või kui AIFi varade jaotust muudetakse, mille tõttu ei ole AIFil enam

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

riskipositsiooni konkreetse sektori või konkreetse varaklassi suhtes. AIFi valitseja peaks oma päritoluliikmesriigi pädevate asutuste taotlusel põhjendama oma otsust kasutada sellist erandit riski säilitamise normidest ning temalt tuleks nõuda, et ta järgiks pidevalt üldpõhimõtet, mille kohaselt on väljasta-ja-turusta-strateegiad keelatud.

(21) AIFi pikaajalised ja mittelikviidsed laenud võivad põhjustada likviidsuse mittevastavust, kui AIFi avatud struktuur võimaldab investoritel sageli oma osakuid või aktsiaid tagasi osta. Seepärast on vaja tähtaegade ümberkujundamisest tulenevaid riske leevendada, kehtestades laene väljastavate AIFide jaoks kinnise struktuuri. Laenu väljastavatel AIFidel peaks siiski olema võimalik tegutseda avatud fondina, tingimusel et täidetud on teatavad nõuded, sealhulgas likviidsuse juhtimise süsteem, mis minimeerib likviidsuse mittevastavusi, tagab investorite õiglase kohtlemise ja on AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste järelevalve all. Tagamaks, et kriteeriumid, mille alusel pädevad asutused saavad kindlaks teha, kas laene väljastav AIF suudab säilitada avatud struktuuri, oleksid ühtsed, peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ([9]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve“) töötama nende kriteeriumide kehtestamiseks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, võttes igakülgselt arvesse laene väljastavate AIFide laadi, likviidsusprofiili ja riskipositsioone.

(22) Tuleks täpsustada, et kui laene väljastava AIFi või AIFi valitseja suhtes kohaldatakse seoses tema valitsetavate AIFide laenutegevusega direktiivis 2011/61/EL sätestatud nõudeid ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EL) nr 345/2013, ([10]) (EL) nr 346/2013 ([11]) ja (EL) 2015/760 ([12]) sätestatud nõudeid, peaksid määruse (EL) nr 345/2013 II peatükis, määruse (EL) nr 346/2013 II peatükis ning määruses (EL) 2015/760 sätestatud eri tootenõuded olema ülimuslikud direktiivis 2011/61/EL sätestatud üldreeglite suhtes.

(23) Kuna laene väljastavate AIFide varad võivad olla mittelikviidsed ja pikaajalised, võib AIFi valitsejatel olla keeruline järgida nende valitsetavate AIFide olelusringi jooksul kehtestatud regulatiivsete nõuete muudatusi, ilma et see mõjutaks nende investorite usaldust ja kindlustunnet. Seepärast on vaja kohaldada üleminekusätteid teatavate nõuete suhtes, mida kohaldatakse enne käesoleva direktiivi vastuvõtmist asutatud AIFide suhtes. Sellistel AIFidel ja AIFide valitsejatel peaks aga olema võimalik ka valida, kas nende suhtes kõnealuseid reegleid kohaldatakse, tingimusel et AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi teavitatakse vastavalt. Lisaks tuleks laenude väljastamise ja laenu väljastavate AIFide suhtes kohaldatavaid reegleid, välja arvatud finantsvõimenduse ja investeeringute piirmäärad ning laenu väljastavate AIFide kohustus tegutseda kinniste fondidena, kohaldada üksnes laenude suhtes, mis on väljastatud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

(24) Et toetada järelevalveasutuste tehtavat turuseiret, tuleks parandada järelevalvelise aruandluse kaudu teabe kogumist ja jagamist. Aruandluse topeltnõuded, mis on sätestatud liidu ja liikmesriikide õiguses, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EL) nr 600/2014 ([13]) ja (EL) 2019/834 ([14]) ning Euroopa Keskpanga määrustes (EL) nr 1011/2012 ([15]) ja (EL) nr 1073/2013, ([16]) võiks kaotada, et suurendada AIFide valitsejate tõhusust ja vähendada

([9]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

([10]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 1).

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsiaalettevõtlusfondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 18).

([12]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 98).

([13]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).

([14]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/834, millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 seoses kliirimiskohustuse, kliirimiskohustuse peatamise, teatamisnõuete, keskse vastaspoole kaudu kliirimata börsiväliste tuletislepingute riskimaandamismeetodite, kauplemisteabehoidlate registreerimise ja järelevalve ning nõuetega kauplemisteabehoidlatele (ELT L 141, 28.5.2019, lk 42).

([15]) Euroopa Keskpanga 17. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1011/2012 väärtpaberiosaluste statistika kohta (ELT L 305, 1.11.2012, lk 6).

([16]) Euroopa Keskpanga 18. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1073/2013 investeerimisfondide varade ja kohustuste statistika kohta (ELT L 297, 7.11.2013, lk 73).

nende halduskoormust. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ([17]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve“), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ([18]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve“), Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (edaspidi ühiselt „Euroopa järelevalveasutused“) ja Euroopa Keskpank (EKP) peaksid vajaduse korral pädevate asutuste toetusel hindama eri järelevalveasutuste andmevajadusi, et AIFide valitsejate järelevalvelise aruande vormi muudatused oleksid mõjusad.

(25) Selleks et vähendada AIFide valitsejate topeltaruandlust ja sellega seotud aruandluskoormust ning tagada, et asutused kasutaksid tõhusalt juba esitatud andmeid, tuleks AIFide valitsejate poolt pädevatele asutustele esitatud andmed teha kättesaadavaks teistele asjaomastele pädevatele asutustele, Euroopa Järelevalveasutustele ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule (ESRN), nagu on kirjas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 7. detsembri 2017. aasta soovituses, ([19]) kui see on vajalik nende ülesannete täitmiseks, ning Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) liikmetele üksnes statistilistel eesmärkidel.

(26) Järelevalvelise aruandluse kohustuse tulevaste muudatuste ettevalmistamisel tuleks AIFide valitsejatelt nõutavate andmete ulatust laiendada, kõrvaldades ulatuse piirangud, mis keskenduvad peamistele tehingutele ja riskipositsioonidele või vastaspooltele, ning lisades muude kategooriate andmed, mis tuleb pädevatele asutustele esitada. Kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve teeb kindlaks, et portfelli teabe täielik perioodiline avalikustamine järelevalveasutustele on põhjendatud, peaksid direktiivi 2011/61/EL sätted hõlmama aruandluse ulatuse vajalikku laiendamist.

(27) Selleks et tagada järelevalvelise aruandluse kohustuse järjekindel ühtlustamine, tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et sätestada AIFide valitsejate järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks selle sisu, vormid ja menetluse, asendades seega direktiivi 2011/61/EL artikli 24 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis sätestatud aruande vormi ning aruannete esitamise sageduse ja tähtajad. Ülesannete delegeerimise kokkulepete kohta esitatava teabe osas tuleks regulatiivsetes tehnilistes standardites piirduda esitatava teabe asjakohase standardimise tasemega. Regulatiivsete tehniliste standarditega ei tohiks lisada elemente, mida ei ole direktiivis 2011/61/EL sätestatud.

(28) Komisjonil peaks olema järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks õigus võtta vastu Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, mis käsitlevad AIFide valitsejate aruannete vormi, andmestandardeid ning meetodeid ja korda. Komisjon peaks kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid võtma vastu rakendusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

(29) Selleks et tagada mõjusam reageerimine turupingete aegsele likviidsussurvele ja kaitsta paremini investoreid, tuleks direktiivis 2011/61/EL sätestada reeglid ESRNi 7. detsembri 2017. aasta soovituse rakendamiseks.

(30) Selleks et liikmesriigis asutatud avatud AIFide valitsejatel oleks võimalik pingelistes turutingimustes tagasivõtmise survega toime tulla, tuleks AIFide valitsejatele kehtestada nõue, et nad peavad valima ja lisama AIFi tingimustesse või põhikirja direktiivi 2011/61/EL V lisa punktides 2–8 sätestatud ühtlustatud nimekirjast vähemalt kaks likviidsuse juhtimise vahendit. Kui AIFi valitseja valitseb AIFi, millele on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2017/1131 ([20]) antud rahaturufondi tegevusluba, peaks AIFi valitsejal olema erandina võimalik kõnealusest loetelust valida ainult üks likviidsuse juhtimise vahend. Need likviidsuse juhtimise vahendid peaksid

([17]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

([18]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

([19]) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 7. detsembri 2017. aasta soovitus investeerimisfondide likviidsusriski ja finantsvõimenduse riski kohta (ESRN/2017/6), (ELT C 151, 30.4.2018, lk 1).

([20]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1131 rahaturufondide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 8).

vastama AIFi investeerimisstrateegiale, likviidsusprofiilile ja tagasivõtmispõhimõtetele. AIFi valitsejad peaksid vajaduse korral sellised likviidsuse juhtimise vahendid aktiveerima, et kaitsta AIFi investorite huve. Lisaks peaks avatud AIFide valitsejatel olema alati võimalus erandlikel asjaoludel ja juhul, kui see on AIFi investorite huve arvestades põhjendatud, märkimine, tagasiostmine ja tagasivõtmine ajutiselt peatada või aktiveerida kõrvalkontosid. Kui AIFi valitseja otsustab märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise peatada, peaks ta sellest põhjendamatu viivituseta teavitama oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Kui AIFi valitseja otsustab kõrvalkontod aktiveerida või inaktiveerida, peaks ta teavitama oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi mõistliku aja jooksul enne kõnealuse likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimist või inaktiveerimist. AIFi valitseja peaks samuti teavitama oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, kui ta aktiveerib või inaktiveerib muu likviidsuse juhtimise vahendi viisil, mis ei ole AIFi tingimustes või põhikirjas ette nähtud tavapärase äritegevusega kooskõlas. See võimaldaks järelevalveasutustel paremini käsitleda likviidsuspingete võimalikku ülekanduvat mõju laiemale turule.

(31) Eelkõige tuleks investorikaitse tugevdamiseks täpsustada, et mitterahaline tagasivõtmine ei sobi jaeinvestoritele ja seetõttu tuleks see aktiveerida üksnes kutseliste investorite tagasivõtmistaotluste rahuldamiseks. Samal ajal tuleks tegeleda tagasivõtvate investorite ja teiste osakuomanike või aktsionäride ebavõrdse kohtlemise ohuga.

(32) Investoreid tuleks teavitada likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise tingimustest, et nad saaksid teha investeerimisotsuseid vastavalt oma riskivalmidusele ja likviidsusvajadustele.

(33) Et tagada järjekindel ühtlustamine likviidsusriski juhtimises, millega tegelevad avatud fondide AIFide valitsejad, ning hõlbustada turu ja järelevalve ühtsust, tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et täpsustada direktiivi 2011/61/EL V lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite omadusi, võttes igakülgselt arvesse AIFide investeerimisstrateegiate ja alusvara mitmekesisust. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostatud eelnõu alusel ning need ei tohiks piirata AIFide valitsejate suutlikkust kasutada kõigi varaklasside, jurisdiktsioonide ja turutingimuste puhul asjakohast likviidsuse juhtimise vahendit. Et tagada liidus investorikaitse ühetaoline tase, peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötama välja suunised AIFide valitsejate likviidsuse juhtimise vahendite valiku ja kalibreerimise kohta. Suunistes tuleks võtta arvesse, et esmane vastutus likviidsusriski juhtimise eest lasub AIFide valitsejatel.

(34) Depositooriumid täidavad investorite huvide kaitsmisel olulist rolli ja neil peaks olema võimalik täita oma kohustusi olenemata sellest, millist liiki varahaldur AIFi varasid hoiab. Seepärast on vajalik lisada juhul, kui nad osutavad AIFidele hoidmisteenuseid, varade hoidmise ahelasse väärtpaberite keskdepositooriumid, et tagada kõigil juhtudel stabiilne teabevoog AIFi varahalduri ja depositooriumi vahel. Tarbetu töö vältimiseks ei peaks depositooriumid rakendama eelnevalt hoolsusmeetmeid, kui nad kavatsevad varade hoidmise väärtpaberite depositooriumile delegeerida.

(35) Järelevalvealase koostöö ja tulemuslikkuse parandamiseks peaks AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik esitada selle AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevale asutusele põhjendatud taotlus võtta kõnealuse AIFi valitseja suhtes järelevalvemeetmeid.

(36) Järelevalvealase koostöö parandamiseks peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel olema võimalik taotleda, et pädev asutus esitaks juhtumi Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele, kui kõnealusel juhtumil on piiriülene mõju ja see võib mõjutada investorikaitset või finantsstabiilsust. Analüüsid, mida Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve selle juhtumi suhtes teeb, annaksid teistele pädevatele asutustele arutatud küsimustest parema ülevaate, aitaksid sarnaseid juhtumeid tulevikus ära hoida ja kaitsta AIFide turu terviklikkust.

(37) Selleks et toetada järelevalve ühtlustamist delegeerimise valdkonnas, peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve saama terviklikumat teavet käesoleva direktiivi kohaldamise kohta, sealhulgas ülesannete delegeerimise kokkulepete asjakohase järelevaatamise ja kontrolli valdkonnas kõigis liikmesriikides. Selleks peaks ta enne direktiivide 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL järgmist läbivaatamist võtma arvesse pädevale asutusele esitatavate aruannetega seotud kohustusi ja järelevalve ühtlustamise volituste delegeerimist. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks esitama aruande, milles analüüsitakse delegeerimisega seotud turutavasid ja delegeerimisreeglite järgimist, samuti sisulisi nõudeid, näiteks neid, mis on seotud inimressursside ja tehniliste vahenditega, mida AIFide valitsejad, fondivalitsejad ja nende delegeeritavad kasutavad oma ülesannete täitmiseks.

(38) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2019/2088 ([21]) sätestatakse finantsturu osalistele ja finantsnõustajatele ühtsed läbipaistvuse normid, mis käsitlevad kestlikkusriskide lõimimist ja negatiivse kestlikkuse mõjuga arvestamist nende protsessides ning finantstoodete kohta kestlikkusega seotud teabe esitamist ja avalikustamist. Oluline on kasutada finantsturu osaliste ja finantsnõustajate kestlikkust käsitlevate läbipaistvusreeglite suhtes horisontaalset käsitust. AIFid ja eurofondid võivad anda kapitaliturgude liidu eesmärkide saavutamisse olulise panuse. AIFide ja eurofondide turu kasv peab olema kooskõlas muude liidu eesmärkidega ning seetõttu tuleks seda suunata kestliku kasvu edendamisele. AIFide valitsejad ja eurofondide valitsejad peaksid suutma tõendada, et nad täidavad pidevalt määrusest (EL) 2019/2088 tulenevaid kohustusi. Seepärast peaksid AIFide valitsejad ja eurofondide valitsejad integreerima oma investeerimisotsuste toetuseks kasutatavatesse juhtimis- ja riskijuhtimisnormidesse keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisparameetrid. AIFide valitsejad ja eurofondide valitsejad peaksid kohaldama juhtimis- ja riskijuhtimisnorme ka oma investeerimisotsuste ja asjakohaste riskide, sealhulgas keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide hindamise suhtes. See on veelgi olulisem, kui AIFide valitsejad ja eurofondide valitsejad esitavad väiteid valitsetavate AIFide ja eurofondide kestliku investeerimispoliitika kohta. Kõnealused investeerimisotsused ja riskihinnangud tuleks teha AIFide ja eurofondide investorite parimates huvides. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks ajakohastama oma suuniseid direktiivide 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ kohase usaldusväärse tasustamispoliitika kohta, et viia tasustamispoliitika stiimulid keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega kooskõlla.

(39) Eurofonde ei turusta alati otse eurofondi valitseja, vaid seda teeb üks või mitu turustajat, kes tegutsevad kas eurofondi valitseja või enda nimel. Samuti võib esineda juhtumeid, kus eurofondi valitseja teadmata turustab fondi sõltumatu finantsnõustaja. Enamiku fondide turustajate suhtes kohaldatakse direktiivide 2014/65/EL või (EL) 2016/97 kohaseid regulatiivseid nõudeid, millega määratakse kindlaks, millised ja kui ulatuslikud kohustused neil oma klientide vastu on. Direktiivis 2009/65/EÜ tuleks seetõttu tunnistada turustamise korra mitmekesisust ja eristada ühelt poolt korda, mille puhul turustaja tegutseb fondivalitseja nimel ja mida tuleks käsitada ülesannete delegeerimise kokkuleppena, ja teiselt poolt korda, mille puhul turustaja tegutseb direktiivi 2014/65/EL alusel eurofondi turustades enda nimel või elukindlustuspõhiste investeerimistoodete kaudu kooskõlas direktiiviga (EL) 2016/97, millisel juhul ei tuleks kohaldada direktiivi 2009/65/EÜ delegeerimist käsitlevaid sätteid, olenemata fondivalitseja ja turustaja vahelisest turustuslepingust.

(40) Mõnel kontsentreeritud turul on vajaka depositooriumiteenuste konkurentsipõhisest osutamisest. Et lahendada selle nappuse probleem, mis võib suurendada AIFide valitsejatele kulusid ja vähendada AIFide turu tõhusust, peaks liikmesriikidel olema võimalik lubada oma pädevatel asutustel määrata mõnes teises liikmesriigis asutatud depositoorium. Seda võimalust tuleks kasutada üksnes juhul, kui käesolevas direktiivis sätestatud tingimused on täidetud ja AIFi pädevad asutused on selle eelnevalt heaks kiitnud. Kuna otsus teises liikmesriigis asutatud depositooriumi määramise lubamise kohta ei tohiks olla automaatne, isegi kui eelnimetatud tingimused on täidetud, peaksid pädevad asutused tegema selle otsuse alles pärast seda, kui nad on igal üksikjuhul eraldi hinnanud asjakohaste depositooriumiteenuste puudumist AIFi päritoluliikmesriigis, võttes arvesse kõnealuse AIFi investeerimisstrateegiat.

(41) Komisjon peaks direktiivi 2011/61/EL läbivaatamise raames hindama sellise erandi toimimist, mis võimaldab määrata teises liikmesriigis asutatud depositooriumi, ning kõnealuse erandi kohaldamisala muutmisest tulenevat võimalikku kasu ja riske, sealhulgas mõju investorikaitsele, finantsstabiilsusele, järelevalve mõjususele ja turuvalikute kättesaadavusele, kooskõlas kapitaliturgude liidu eesmärkidega.

(42) Teises liikmesriigis asutatud depositooriumi määramise võimaluse avamisega peaks kaasnema järelevalve suurem ulatus. Seepärast peaks depositoorium olema kohustatud tegema koostööd mitte ainult oma pädevate asutustega, vaid ka selle AIFi pädevate asutustega, millele on määratud depositoorium, ja selle AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevate asutustega, kui kõnealused pädevad asutused asuvad muus liikmesriigis kui depositoorium.

([21]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).

(43) Investorite paremaks kaitsmiseks tuleks teabevoogu AIFide valitsejatelt AIFide investoritele suurendada. Selleks et AIFi investorid saaksid paremini jälgida AIFi kulusid, peaksid AIFide valitsejad määrama kindlaks tasud, maksud ja kulud, mida AIFi valitseja peab maksma ning mis on seejärel otse või kaudselt AIFile või mõnele tema investeeringule määratud. AIFide valitsejad peaksid esitama kõigi selliste tasude, maksude ja kulude kohta perioodiliselt aruandeid. Ka tuleks AIFide valitsejatelt nõuda, et nad esitaksid investoritele aruande oma väljastatud laenude portfelli koosseisu kohta.

(44) Turu läbipaistvuse suurendamiseks ja AIFide turuandmete tulemuslikuks kasutamiseks peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel olema lubatud avalikustada tema käsutuses olevad turuandmed koond- või kokkuvõtlikul kujul ning konfidentsiaalsusnõudeid tuleks seetõttu leevendada, et lubada selliseid andmeid kasutada.

(45) Nõuded kolmandate riikide üksustele, kellel on juurdepääs siseturule, tuleks viia kooskõlla nõuetega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2015/849 ([22]). Samuti tuleks need ühtlustada standarditega, mis on kehtestatud liikmesriikide poolt maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide suhtes võetud ühises meetmes, mis kajastuvad maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevates nõukogu järeldustes. Eelkõige ei tohiks kolmandate riikide AIFid, kolmandate riikide AIFide valitsejad, kes tegutsevad üksikutes liikmesriikides, ja kolmandates riikides asutatud depositooriumid asuda direktiivi (EL) 2015/849 kohaselt suure riskiga kolmandas riigis ega kolmandas riigis, mida peetakse maksualast koostööd mittetegevaks riigiks, mille suhtes kohaldatakse teatavatel juhtudel ajapikendust, kui riik on hiljem kõnealuse direktiivi kohaselt määratletud suure riskiga kolmanda riigina või kui riik on kantud ELi maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide loetellu. Nõuded peaksid tagama ka maksuküsimustes asjakohase ja tulemusliku teabevahetuse kooskõlas rahvusvaheliste standarditega, näiteks OECD tulu- ja kapitalimaksu näidislepingu artiklis 26 ette nähtud standarditega.

(46) Direktiiviga 2009/65/EÜ tuleks tagada, et eurofondide valitsejate tingimused on AIFide valitsejate tingimustega võrreldavad, kui puudub põhjus eurofondide ja AIFide valitsejate vaheliste regulatiivsete erinevuste säilitamiseks. Nii oleks see delegeerimisreeglite, varahaldurite regulatiivse kohtlemise, järelevalvelise aruandluse nõuete ning likviidsuse juhtimise vahendite kättesaadavuse ja kasutamise puhul.

(47) Eurofondide valitsejatele esitatavate sisuliste nõuete ühetaolise kohaldamise tagamiseks tuleks täpsustada, et fondivalitseja peaks tegevusloa taotlemise ajal esitama pädevatele asutustele teabe inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida ta kasutab oma ülesannete täitmisel ja delegeeritavate järelevalves, kui see on kohaldatav. Fondivalitseja äritegevuse juhtimiseks tuleks määrata vähemalt kaks füüsilist isikut, kes kas töötavad fondivalitseja juures täistööajaga või on fondivalitseja juhtorgani liikmed ja kelle alaline elukoht on liidus. Olenemata sellest seadusjärgsest miinimumist võib sõltuvalt fondivalitseja ja tema valitsetava eurofondi suurusest ja keerukusest olla vaja rohkem ressursse.

(48) Direktiivide 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL õigusraamistike ühtlustamiseks delegeerimise küsimuses tuleks nõuda, et eurofondide valitsejad põhjendaksid pädevatele asutustele oma ülesannete delegeerimist ja esitaksid delegeerimise objektiivsed põhjused.

(49) Delegeerimine võimaldab investeerimisportfelle tõhusalt hallata ja teataval geograafilisel turul või konkreetses varaklassis vajalikku oskusteavet hankida. Siiski on oluline, et järelevalveasutustel oleks ajakohastatud teave ülesannete delegeerimise kokkulepete peamiste elementide kohta. Selleks et koostada usaldusväärne ülevaade delegeerimisest liidus, peaksid fondivalitsejad esitama pädevatele asutustele korrapäraselt teavet ülesannete delegeerimise kokkulepete kohta, mis hõlmavad ühise või kaalutlusõigusel põhineva portfelli valitsemise ülesannete või riskijuhtimise ülesannete delegeerimist. Seepärast peaksid fondivalitsejad esitama teabe iga nende valitsetava eurofondi osas delegeeritavate kohta, delegeeritud tegevuste loetelu ja kirjelduse, valitsetavate eurofondide varade summa ja protsendi, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemise ülesannetega seotud delegeerimise kokkulepet, kirjelduse selle kohta, kuidas fondivalitseja teeb järelevaatamist, jälgib ja kontrollib delegeeritavat, teavet edasidelegeerimise kokkulepete ning delegeerimise ja edasidelegeerimise kokkulepete alguskuupäeva ja kehtivuse lõppemise

([22]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

kohta. Selguse huvides tuleks täpsustada, et andmed, mida kogutakse valitsetavate eurofondide selliste varade protsendi kohta, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemise ülesannetega seotud delegeerimise kokkuleppeid, on mõeldud selleks, et anda parem ülevaade delegeerimise toimimisest, ega ole iseenesest tõenduslik näitaja sisu või riskijuhtimise adekvaatsuse või järelevaatamis- või kontrollikorra tõhususe kindlaksmääramiseks fondivalitseja tasandil. Selline teave tuleks edastada pädevatele asutustele osana järelevalvelisest aruandlusest, mida reguleeritakse direktiiviga 2009/65/EÜ.

(50) Direktiivi 2009/65/EÜ ühtse kohaldamise tagamiseks tuleks täpsustada, et selles sätestatud delegeerimisreegleid kohaldatakse kõigi kõnealuse direktiivi II lisas loetletud ülesannete ja artikli 6 lõikes 3 sätestatud kõrvalteenuste loetelu suhtes.

(51) Selleks et veelgi ühtlustada AIFide valitsejate ja eurofondide suhtes kohaldatavaid delegeerimisreegleid ning saavutada direktiivide 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ ühtsem kohaldamine, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks, millistel tingimustel võib eurofondi valitseja delegeerida ülesandeid kolmandale isikule ning millistel tingimustel võib eurofondi valitsejat käsitada fiktiivse äriühinguna, mistõttu ei saa teda enam pidada eurofondi valitsejaks. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ([23]) sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(52) Käesoleva direktiiviga tuleks rakendada ESRNi 7. detsembri 2017. aasta soovitust ühtlustada likviidsuse juhtimise vahendid ja nende kasutamine avatud fondide valitsejate poolt, sealhulgas eurofondide valitsejate poolt, et võimaldada tõhusamalt reageerida turupingete aegsele likviidsussurvele ja kaitsta paremini investoreid.

(53) Selleks et liikmesriigis asutatud eurofondidel oleks võimalik pingelistes turutingimustes tagasivõtmise survega toime tulla, tuleks neile kehtestada nõue, et nad peavad valima ja lisama oma tingimustesse või põhikirja direktiivi 2009/65/EÜ IIa lisa punktides 2–8 sätestatud ühtlustatud nimekirjast vähemalt kaks likviidsuse juhtimise vahendit. Eurofondil, millele on kooskõlas määrusega (EL) 2017/1131 antud rahaturufondi tegevusluba, peaks olema erandina võimalik kõnealusest loetelust valida ainult üks likviidsuse juhtimise vahend. Need likviidsuse juhtimise vahendid peaksid vastama eurofondi investeerimisstrateegiale, likviidsusprofiilile ja tagasivõtmispõhimõtetele. Eurofond peaks vajaduse korral sellised likviidsuse juhtimise vahendid aktiveerima, et kaitsta eurofondi investorite huve. Lisaks peaks eurofondil olema alati võimalus erandlikel asjaoludel ja juhul, kui see on eurofondi investorite huve arvestades põhjendatud, märkimine, tagasiostmine ja tagasivõtmine ajutiselt peatada või aktiveerida kõrvalkontosid. Kui eurofond otsustab märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise peatada, peaks ta sellest põhjendamatu viivituseta teavitama oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Kui eurofond otsustab kõrvalkontod aktiveerida või inaktiveerida, peaks ta teavitama oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi mõistliku aja jooksul enne kõnealuse likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimist või inaktiveerimist. Eurofond peaks samuti teavitama oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, kui ta aktiveerib või inaktiveerib muu likviidsuse juhtimise vahendi viisil, mis ei ole eurofondi tingimustes või põhikirjas ette nähtud tavapärase äritegevusega kooskõlas. See võimaldaks järelevalveasutustel paremini käsitleda likviidsuspingete võimalikku ülekanduvat mõju laiemale turule.

(54) Eelkõige tuleks investorikaitse tugevdamiseks täpsustada, et mitterahaline tagasivõtmine ei sobi jaeinvestoritele ja seetõttu tuleks see aktiveerida üksnes kutseliste investorite tagasivõtmistaotluste rahuldamiseks. Samal ajal tuleks tegeleda tagasivõtvate investorite ja teiste osakuomanike ebavõrdse kohtlemise ohuga.

([23]) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

(55) Eurofondide investoreid tuleks teavitada likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise tingimustest, et nad saaksid teha investeerimisotsuseid vastavalt oma riskivalmidusele ja likviidsusvajadustele.

(56) Et tagada järjekindel ühtlustamine likviidsusriski juhtimises, mida teevad eurofondid, ning hõlbustada turu ja järelevalve ühtsust, tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et täpsustada direktiivi 2009/65/EÜ IIa lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite omadusi, võttes igakülgselt arvesse eurofondide investeerimisstrateegiate ja alusvara mitmekesisust. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostatud eelnõu alusel ning need ei tohiks piirata eurofondi suutlikkust kasutada kõigi varaklasside, jurisdiktsioonide ja turutingimuste puhul asjakohast likviidsuse juhtimise vahendit. Et tagada liidus investorikaitse ühetaoline tase, peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötama välja suunised fondivalitsejate likviidsuse juhtimise vahendite valiku ja kalibreerimise kohta. Suunistes tuleks arvesse võtta, et esmane vastutus likviidsusriski juhtimise eest lasub eurofondil.

(57) Et toetada järelevalveasutuste tehtavat turuseiret, tuleks parandada järelevalvelise aruandluse kaudu teabe kogumist ja jagamist, kehtestades eurofondidele järelevalvelise aruandluse kohustuse. Aruandluse topeltnõuded, mis on sätestatud liidu ja liikmesriikide õiguses, eelkõige määrustes (EL) nr 600/2014 ja (EL) 2019/834 ning määrustes (EL) nr 1011/2012 ja (EL) nr 1073/2013, võiks kaotada, et suurendada fondivalitsejate tõhusust ja vähendada nende halduskoormust. Euroopa Järelevalveasutused ja EKP peaksid vajaduse korral pädevate asutuste toetusel hindama eri järelevalveasutuste andmevajadusi, tagamaks, et eurofondi järelevalvelise aruandluse vormi alusel esitatav teave oleks piisav.

(58) Selleks et vähendada eurofondide topeltaruandlust ja sellega seotud aruandluskoormust ning tagada, et asutused kasutaksid tõhusalt juba esitatud andmeid, tuleks eurofondi poolt pädevatele asutustele esitatud andmed teha kättesaadavaks teistele asjaomastele pädevatele asutustele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele, teistele Euroopa Järelevalveasutustele ja ESRNile, kui see on vajalik nende ülesannete täitmiseks, ning EKPSi liikmetele üksnes statistilistel eesmärkidel.

(59) Järelevalvelise aruandluse kohustuse järjekindlaks ühtlustamiseks tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14 ja artikliga 15 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et sätestada fondivalitsejate järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks selle sisu, vormid ja menetluse ning aruannete esitamise sageduse ja tähtajad. Delegeerimise kokkulepete kohta esitatava teabe puhul peaksid regulatiivsed tehnilised standardid piirduma esitatava teabe asjakohase standardimise tasemega. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostatud eelnõu alusel. Regulatiivsete tehniliste standarditega ei tohiks lisada elemente, mida ei ole direktiivis 2009/65/EÜ sätestatud.

(60) Komisjonil peaks olema järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks õigus võtta vastu Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, mis käsitlevad fondivalitsejate aruannete vormi, andmestandardeid ning meetodeid ja korda. Komisjon peaks kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid võtma vastu rakendusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

(61) Selleks et tagada investorikaitse ja et eelkõige kindlustada kõigil juhtudel stabiilne teabevoog eurofondi varahalduri ja depositooriumi vahel, tuleks depositooriumit käsitlevaid reegleid laiendada, et lisada varade hoidmise ahelasse väärtpaberite keskdepositooriumid, kui nad osutavad eurofondidele hoidmisteenuseid. Tarbetu töö vältimiseks ei peaks depositooriumid rakendama eelnevalt hoolsusmeetmeid, kui nad kavatsevad varade hoidmise väärtpaberite depositooriumile delegeerida.

(62) Järelevalvealase koostöö ja tulemuslikkuse parandamiseks peaks eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik esitada eurofondi päritoluliikmesriigi pädevale asutusele põhjendatud taotlus võtta kõnealuse eurofondi suhtes järelevalvemeetmeid.

(63) Järelevalvealase koostöö parandamiseks peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel olema võimalik taotleda, et pädev asutus esitaks juhtumi Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele, kui kõnealusel juhtumil on piiriülene mõju ja see võib mõjutada investorikaitset või finantsstabiilsust. Analüüsid, mida Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve selle juhtumi suhtes teeb, annaksid teistele pädevatele asutustele arutatud küsimustest parema ülevaate, aitaksid sarnaseid juhtumeid tulevikus ära hoida ja kaitsta eurofondide turu terviklikkust.

(64) Olenemata kehtivatest konfidentsiaalsusnõuetest tuleks parandada teabevahetust pädevate asutuste ja maksuhaldurite vahel. Sellise teabevahetuse puhul tuleks järgida riigisisest õigust ja kui teave pärineb teisest liikmesriigist, tuleks see avalikustada üksnes teabe avalikustanud pädeva asutuse sõnaselgel nõusolekul.

(65) Direktiividega 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ nõutakse, et AIFide valitsejad ja eurofondide valitsejad tegutseksid piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega nende valitsetavate investeerimisfondide ja oma investorite parimates huvides. Liikmesriigid peaksid seega nõudma, et AIFide valitsejad ja eurofondide valitsejad tegutseksid investoritelt võetavate tasude ja nõutavate kulude osas ausalt ja õiglaselt. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötas 2020. aastal välja järelevalvealase infodokumendi, et edendada AIFide ja eurofondide kulude järelevalve ühtlustamist ning töötada välja kriteeriumid, mis toetaksid pädevaid asutusi põhjendamatute kulude mõiste hindamisel ja järelevalves kohustuse üle vältida põhjendamatute kulude maksmise nõudmist investoritelt. Nende kriteeriumide eesmärk on anda pädevatele asutustele suuniseid, edendades samal ajal järelevalve ühtsust kapitaliturgude liidu kontekstis. Kuna põhjendamatute kulude selge määratlus aga puudub, eksisteerivad praegu erinevad turu- ja järelevalvetavad selles osas, mida sektor ja järelevalveasutused võivad pidada põhjendamatuteks kuludeks, ning tõendid on näidanud, et eri liikmesriikides nõutavad kulud ning samuti jaeinvestoritelt nõutavad kulud võrreldes kutselistelt investoritelt nõutavate kuludega on erinevad. Direktiivide 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ kavandatud muudatustega püütakse liidu jaeinvesteeringute strateegia raames seda probleemi lahendada, nõudes fondivalitsejatelt usaldusväärse hinnakujunduse kehtestamist, mis peaks hõlmama investeerimisfondidelt või nende osakuomanikelt otse või kaudselt nõutavate kulude kindlakstegemist, analüüsimist ja läbivaatamist, ning kehtestades nõude hüvitada investoritele põhjendamatult sissenõutud kulud. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks esitama Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande, milles hinnatakse jaeinvestoritelt nõutavate kulude taset, põhjuseid ja erinevusi, sealhulgas asjaomaste AIFide ja eurofondide laadist tulenevaid erinevusi, ning analüüsitakse, kas järelevalvealases infodokumendis esitatud kriteeriume tuleks seoses põhjendamatute kulude mõistega täiendada. Selleks et toetada pädevaid asutusi kulude järelevalves ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet kuludega seotud küsimuste analüüsimisel, peaksid pädevad asutused koguma kuluandmeid, mida jagatakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega üks kord. Andmete kogumine suurendaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve eksperditeadmisi kuluaruandluse valdkonnas, et ta saaks anda Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja pädevatele asutustele tehnilist nõu kuluandmete kogumise kohta liidu jaeinvesteeringute strateegia raames. Selle aruande põhjal peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve tegema määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 29 kohaseid toiminguid, et aidata kujundada põhjendamatute kulude mõistest välja ühine arusaam.

(66) AIFi ja eurofondi nimi on eristav element, mis mõjutab investorite valikuid ning annab esmase ettekujutuse fondi investeerimisstrateegiast ja -eesmärkidest. Kuigi AIFi ja eurofondi nimi on juba investoritele antava lepingueelse teabe osa, on kasulik rõhutada nime tähtsust, toonitades eelkõige, et see on oluline lepingueelne teave investorile esitatavas põhiteabes ja prospektis, mis tuleks jaeinvestoritele anda enne, kui nad asjaomasesse AIFi investeerivad, ning investoritele enne, kui nad asjaomasesse eurofondi investeerivad. Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2021/2261 ([24]) kohaldatakse jaeinvestoritele turustatavate eurofondide suhtes alates 1. jaanuarist 2023 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1286/2014 ([25]) nõudeid. Alates sellest kuupäevast on eurofondi valitseja või äriühinguna asutatud fondi kohustus koostada investorile esitatava põhiteabe dokument asendatud kohustusega koostada põhiteabe dokument kooskõlas määrusega (EL) nr 1286/2014. Lisaks kohaldatakse kõnealuse määruse nõudeid ka AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad jaeinvestoritele turustatavaid AIFe. Sellest tulenevalt peavad AIFide valitsejad ja eurofondide valitsejad, kui AIFe ja eurofonde turustatakse jaeinvestoritele, lisama põhiteabe dokumenti fondi nime ning tagama, et selline teave on täpne, tõene ja selge ega edasta eksitavat või segadust tekitavat sõnumit, mis võib investoreid ekslikult meelitada. Seetõttu on oluline rõhutada, et AIFi või eurofondi nime peetakse sama oluliseks kui muud lepingueelset dokumenti ning selle suhtes kohaldatakse samaväärseid tõesuse ja läbipaistvuse standardeid. Selleks et tagada liidus investorikaitse kõrge ja ühtne tase, peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötama välja suunised, et täpsustada olukordi, kus AIFi või

([24]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2021. aasta direktiiv (EL) 2021/2261, millega muudetakse direktiivi 2009/65/EÜ seoses põhiteabedokumentide kasutamisega vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (eurofondid) fondivalitsejate poolt (ELT L 455, 20.12.2021, lk 15).

([25]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1286/2014, mis käsitleb kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete (PRIIPid) põhiteabedokumente (ELT L 352, 9.12.2014, lk 1).

eurofondi nimi võib olla investori jaoks ebatõene, ebaselge või eksitav. Valdkondlikud õigusaktid, millega kehtestatakse fondide nimede või fondide turustamise standardid, on nende suuniste suhtes ülimuslikud.

(67) Direktiivide 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL kohaste ülesannete täitmisel peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve järgima riskipõhist käsitust.

(68) Euroopa Keskpank esitas arvamuse 9. augustil 2022 ([26]),

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2011/61/EL muutmine

Direktiivi 2011/61/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt ag asendatakse järgmisega:

„ag) „kutseline investor“ – investor, keda loetakse kutseliseks kliendiks või keda võib taotluse korral käsitada kutselise kliendina Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL (*) II lisa tähenduses;

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).“;

b) lisatakse järgmised punktid:

„ap) „väärtpaberite keskdepositoorium“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014 (*) artikli 2 lõike 1 punktis 1 määratletud väärtpaberite keskdepositoorium;

aq) „AIFi kapital“ – AIFi kapitali sissemaksete ja sissenõudmata märgitud kapitali kogusumma, arvutatuna summade alusel, mis on investeeritavad pärast investorite kõigi otseste või kaudsete tasude, maksude ja kulude mahaarvamist;

ar) „laenu väljastamine“ – laenu andmine

i) otse AIFi kui algse laenuandja poolt või

ii) kaudselt kolmanda isiku või eriotstarbelise ettevõtja kaudu, mis väljastab laenu AIFile või AIFi nimel või AIFi valitsejale või AIFi valitseja nimel seoses AIFiga, kui AIFi valitseja või AIF osaleb laenu struktureerimises või selle omaduste kindlaksmääramises või eelnevas kokkuleppimises enne laenuga seotud riskipositsiooni võtmist;

as) „aktsionärilaen“ – laen, mille AIF annab ettevõtjale, milles talle kuulub otse või kaudselt vähemalt 5 % kapitalist või hääleõigusest, kusjuures laenu ei tohi müüa kolmandatele isikutele eraldiseisvalt samas ettevõtjas AIFi hoitavatest kapitaliinstrumentidest;

at) „laene väljastav AIF“ – AIF,

i) mille investeerimisstrateegia on peamiselt laenude väljastamine või

ii) mille väljastatud laenude tinglik väärtus on vähemalt 50 % tema vara puhasväärtusest;

([26]) ELT C 379, 3.10.2022, lk 1.

au) „finantsvõimendusega AIF“ – AIF, mille riskipositsioone seda valitsev AIFi valitseja suurendab, kas raha või väärtpaberite laenamise, tuletisinstrumentide positsioonist tuleneva võimenduse või muude vahendite abil.

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).“

2) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 4 punkti b lisatakse järgmine alapunkt:

„iv) muu ülesanne või tegevus, mida AIFi valitseja käesoleva artikli kohaselt valitsetava AIFi või käesoleva lõikega kooskõlas osutatavate teenustega seoses juba osutab, tingimusel et teistele isikutele kõnealusest ülesandest või tegevusest tekkivat võimalikku huvide konflikti juhitakse asjakohaselt.“;

b) lõikesse 4 lisatakse järgmised punktid:

„c) võrdlusaluste haldamine kooskõlas määrusega (EL) 2016/1011;

d) krediidihaldustegevus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2021/2167 (*).

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2021. aasta direktiiv (EL) 2021/2167 krediidihaldajate ja krediidiostjate kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL (ELT L 438, 8.12.2021, lk 1).“;

c) lõiget 5 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b jäetakse välja;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„e) hallata kooskõlas määrusega (EL) 2016/1011 selliseid võrdlusaluseid, mida kasutatakse tema valitsetavates AIFides.“;

d) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui AIFide valitsejad osutavad käesoleva artikli lõike 4 punktides a ja b osutatud teenuseid seoses ühe või mitme direktiivi 2014/65/EL I lisa C jaos loetletud instrumendiga, kohaldatakse direktiivi 2014/65/EL artiklit 15, artiklit 16, välja arvatud lõike 5 esimest lõiku, ning artikleid 23, 24 ja 25.“

3) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid nõuavad, et tegevusluba taotlev AIFi valitseja esitaks oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise AIFi valitsejaga seotud teabe:

a) teave AIFi valitseja äritegevust tegelikult juhtivate isikute kohta, eelkõige seoses I lisas osutatud ülesannetega, sealhulgas:

i) nende isikute ülesannete kirjeldus, nende ametinimetus ja karjääriaste;

ii) nende isikute aruandlusahelate ja -kohustuste kirjeldus AIFi valitsejas ja väljaspool AIFi valitsejat;

iii) ülevaade sellest, kui palju aega iga asjaomane isik iga kohustuse jaoks eraldab;

iv) nende isikute tegevust toetavate inimressursside ja tehniliste vahendite kirjeldus;

aa) AIFi valitseja ärinimi ja asjakohane tunnus;

b) teave olulist osalust omavate aktsionäride või osakuomanike isikute kohta olenemata sellest, kas nende osalus on otsene või kaudne, kas nad on füüsilised või juriidilised isikud, samuti kõnealuse osaluse suuruse kohta;

c) tegevusprogramm, millest ilmneb AIFi valitseja organisatsiooniline struktuur, sealhulgas teave selle kohta, kuidas AIFi valitseja kavatseb täita käesoleva direktiivi II, III, IV ning vajaduse korral V–VIII peatükis sätestatud kohustusi ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2088 (*) artikli 3 lõikest 1, artikli 6 lõike 1 punktist a ja artiklist 13 tulenevaid kohustusi, ning üksikasjalik kirjeldus asjakohaste inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida AIFi valitseja selleks otstarbeks kasutab;

d) teave AIFi valitseja artikli 13 kohase tasustamispoliitika ja -tavade kohta;

e) teave artikli 20 kohaselt ülesannete kolmandatele isikutele delegeerimise ja edasidelegeerimise kokkulepete kohta, mis hõlmab vähemalt järgmist:

i) iga delegeeritava kohta:

— tema ärinimi ja asjakohane tunnus,

— tema asukohajurisdiktsioon ja

— asjakohasel juhul tema järelevalveasutus;

ii) üksikasjalik kirjeldus inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida AIFi valitseja kasutab selleks, et

— täita AIFi valitseja igapäevaseid portfelli valitsemise või riskijuhtimisega seotud ülesandeid ning

— teha delegeeritud tegevuse üle seiret;

iii) iga AIFi puhul, mida AIFi valitseja valitseb või kavatseb valitseda:

— delegeeritud portfelli valitsemise ülesannete lühikirjeldus, sealhulgas kas delegeeritakse osa ülesandest või kogu ülesanne, ja

— delegeeritud riskijuhtimise ülesannete lühikirjeldus, sealhulgas kas delegeeritakse osa ülesandest või kogu ülesanne;

iv) AIFi valitseja poolt delegeeritud tegevuse seireks võetavate perioodiliste hoolsuskohustuse meetmete kirjeldus.

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Pädevad asutused esitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele kord kvartalis teabe käesoleva peatüki kohaselt väljastatud ja kehtetuks tunnistatud tegevuslubade kohta ning muudatuste kohta tegevusloa saanud AIFide valitsejate poolt liidus valitsetavate või turustatavate AIFide loetelus.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peab avalikku keskregistrit, mis sisaldab andmeid kõigi käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud AIFide valitsejate ja iga sellise AIFi valitseja pädevate asutuste kohta ning loetelu selliste AIFide valitsejate poolt liidus valitsetavate või turustatavate AIFide kohta. Register tehakse üldsusele kättesaadavaks elektroonilisel kujul.“;

c) lõiked 6 ja 7 jäetakse välja;

d) lisatakse järgmine lõige:

„8. Hiljemalt 16. aprilliks 2029 esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande, milles analüüsitakse delegeerimisega seotud turutavasid ning vastavust käesoleva artikli lõigetele 1–5 ja artiklile 20, tuginedes muu hulgas artikli 24 lõike 2 punkti d kohaselt pädevatele asutustele esitatud andmetele ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve järelevalve ühtlustamise volituste kasutamisele. Aruandes analüüsitakse ka käesoleva direktiivi sisuliste nõuete täitmist.“

4) Artikli 8 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) AIFi valitseja äritegevust tegelikult juhtivad isikud on piisavalt laitmatu mainega ning piisavalt kogenud sellist liiki investeerimisstrateegiate alal, mida AIFi valitseja valitsetav AIF ellu viib; nende isikute ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed on viivituseta edastatud AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja AIFi valitseja äritegevust juhivad vähemalt kaks kirjeldatud tingimustele vastavat füüsilist isikut, kes töötavad kõnealuse AIFi valitseja juures täistööajaga või kes on AIFi valitseja juhtivad liikmed või juhtorgani liikmed, kes on võtnud kohustuse juhtida selle AIFi valitseja äritegevust täistööaja mahus ning kelle elukoht on liidus;“.

5) Artiklisse 12 lisatakse järgmine lõige:

„4. Lõike 1 esimese lõigu punkti f kohaldamisel esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve hiljemalt 16. oktoobriks 2025 Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande, milles ta hindab kulusid, mille AIFide valitsejad nõuavad sisse nende valitsetavate AIFide investoritelt, ning selgitavad nende kulutasemete põhjuseid ja nendevahelisi erinevusi, sealhulgas asjaomaste AIFide laadist tulenevaid erinevusi. Selle hindamise osana analüüsib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 29 raames Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ühtlustamisvahendites sätestatud kulude järelevalve kriteeriumide asjakohasust ja tulemuslikkust.

Kõnealuse aruande koostamiseks ja kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 35 esitavad pädevad asutused Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ühekordselt kuluandmed, mis sisaldavad kõiki tasusid, makse ja kulusid, mida investorid või AIFi valitseja seoses AIFi tegevusega otse või kaudselt kannavad ja mis eraldatakse otse või kaudselt AIFile. Pädevad asutused teevad need andmed Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele kättesaadavaks oma volituste piires, mis hõlmavad õigust nõuda AIFide valitsejatelt teabe esitamist, nagu on sätestatud käesoleva direktiivi artikli 46 lõikes 2.“

6) Artiklisse 14 lisatakse järgmine lõige:

„2a. Kui AIFi valitseja valitseb või kavatseb valitseda kolmanda isiku algatusel AIFi, sealhulgas juhul, kui kõnealune AIFi valitseja kasutab kolmandast isikust algataja nime või kui AIFi valitseja määrab kolmandast isikust algataja artikli 20 kohaseks delegeeritavaks, esitab AIFi valitseja võimalikku huvide konflikti arvesse võttes oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele üksikasjalikud selgitused ja tõendid selle kohta, et ta järgib käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2. Eelkõige selgitab AIFi valitseja mõistlikke meetmeid, mida ta on võtnud selleks, et hoida ära huvide konfliktid, mis tulenevad suhetest kolmanda isikuga, või kui neid konflikte ei ole võimalik ära hoida, kuidas ta neid konflikte tuvastab, käsitleb, jälgib ja asjakohasel juhul avalikustab, et need ei kahjustaks AIFi ja selle investorite huve.“

7) Artiklit 15 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse järgmine punkt:

„d) rakendab laenude väljastamisega seotud tegevuse puhul rangeid laenu andmise põhimõtteid, menetlusi ja protsesse.“;

ii) lisatakse järgmised lõigud:

„Esimese lõigu punkti d kohaldamisel, kui AIFi valitseja valitseb AIFi, mis tegeleb laenude väljastamisega, sealhulgas juhul, kui kõnealune AIF võtab laenust tuleneva riskipositsiooni kolmandate isikute kaudu, rakendab ta ka krediidiriski hindamise ning laenuportfelli valitsemise ja seire rangeid põhimõtteid, menetlusi ja protsesse, hoiab neid põhimõtteid, menetlusi ja protsesse ajakohasena ja mõjusana ning vaatab need korrapäraselt ja vähemalt kord aastas läbi.

Ilma et see piiraks artikli 12 lõike 1 punkti b kohaldamist, ei kohaldata käesoleva lõike esimese lõigu punktis d ja teises lõigus sätestatud nõudeid aktsionärilaenude väljastamise suhtes, kui selliste laenude tinglik väärtus kokku ei ületa 150 % AIFi kapitalist.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„4a. AIFi valitseja tagab, et kui tema valitsetav AIF väljastab laene, ei ületa selle AIFi poolt ühele laenuvõtjale väljastatud laenude tinglik väärtus kokku 20 % AIFi kapitalist, kui laenuvõtja on üks järgmistest:

a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ ([1])* artikli 13 punktis 25 määratletud finantsettevõtja;

b) AIF või

c) eurofond.

Käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud piirang ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EL) nr 345/2013 ([2])*, (EL) nr 346/2013 ([3])* ja (EL) 2015/760 ([4])* sätestatud piirmäärade, piirangute ja tingimuste kohaldamist.

4b. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetava laene väljastava AIFi finantsvõimendus ei ole suurem kui

a) 175 %, kui kõnealune AIF on avatud;

b) 300 %, kui kõnealune AIF on kinnine.

Laene väljastava AIFi finantsvõimendust väljendatakse kõnealuse AIFi riskipositsiooni, mis on arvutatud vastavalt artikli 4 lõike 3 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides kindlaks määratud kohustustepõhisele meetodile, ja selle vara puhasväärtuse suhtena.

Laenuvõtmiskokkuleppeid, mis on täielikult kaetud laene väljastava AIFi investorite lepinguliste kapitalikohustustega, ei käsitata teises lõigus osutatud suhtarvu arvutamisel riskipositsioonina.

Kui laene väljastav AIF rikub käesolevas lõikes sätestatud nõudeid ja kui teda valitseval AIFi valitsejal puudub rikkumise üle kontroll, võtab AIFi valitseja asjakohase ajavahemiku jooksul meetmed, mis on vajalikud olukorra parandamiseks, võttes igakülgselt arvesse laenu väljastava AIFi investorite huve.

Ilma et see piiraks artikli 25 lõikes 3 osutatud pädevate asutuste volitusi, ei kohaldata käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud nõudeid laene väljastava AIFi suhtes, mille laenutegevus koosneb üksnes aktsionärilaenude väljastamisest, tingimusel et nende laenude tinglik väärtus kokku ei ületa 150 % AIFi kapitalist.

4c. Lõikes 4a sätestatud 20 % investeeringute piirmäär

a) on kohaldatav kuni AIFi tingimustes, põhikirjas või prospektis sätestatud kuupäevani, mis ei tohi olla hilisem kui 24 kuud alates AIFi osakute või aktsiate esmakordse märkimise kuupäevast;

b) ei ole enam kohaldatav, kui AIFi valitseja hakkab AIFi vara müüma, et võtta osakuid või aktsiaid AIFi likvideerimise käigus tagasi, ning

c) peatatakse ajutiselt, kui AIFi kapitali suurendatakse või vähendatakse.

Esimese lõigu punktis c osutatud peatamine piirdub ajavahemikuga, mis on rangelt vajalik, võttes igakülgselt arvesse AIFi investorite huve, ning ei kesta ühelgi juhul kauem kui 12 kuud.

4d. Lõike 4c esimese lõigu punktis a osutatud kohaldamiskuupäeva määramisel võetakse arvesse nende varade eripära ja omadusi, millesse AIF investeerib. Erandjuhtudel võivad AIFi valitseja pädevad asutused nõuetekohaselt põhjendatud investeerimiskava esitamisel anda loa selle tähtaja pikendamiseks, kuid mitte rohkem kui 12 kuu võrra.

4e. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetav AIF ei anna laene järgmistele üksustele:

a) asjaomane AIFi valitseja või kõnealuse AIFi valitseja töötajad;

b) AIFi depositoorium või üksused, kellele depositoorium on delegeerinud AIFiga seotud ülesanded vastavalt artiklile 21;

c) üksus, kellele asjaomane AIFi valitseja on delegeerinud ülesandeid kooskõlas artikliga 20, või selle üksuse töötajad;

d) üksus, mis kuulub asjaomase AIFi valitsejaga samasse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL ([5]) * artikli 2 punktis 11 määratletud kontserni, välja arvatud juhul, kui see üksus on finantsettevõtja, mis finantseerib üksnes selliseid laenuvõtjaid, kellele käesoleva lõike punktides a, b ja c ei osutata.

4f. Kui AIF väljastab laene, kantakse laenudest saadav tulu, millest on maha arvatud kõik lubatud tasud nende haldamise eest, täies ulatuses kõnealusele AIFile. Kõik laenude haldamisega seotud kulud avalikustatakse vastavalt artiklile 23.

4 g. Ilma et see piiraks muude liidu õigusaktide kohaldamist, võib liikmesriik keelata laene väljastavatel AIFidel anda oma territooriumil laene Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ ([6])* artikli 3 punktis a määratletud tarbijatele ning keelata AIFidel hallata oma territooriumil sellistele tarbijatele antud krediiti. Selline keeld ei mõjuta tarbijatele laene väljastavate või tarbijatele antud krediiti haldavate AIFide turustamist liidus.

4h. Liikmesriigid keelavad AIFi valitsejatel valitseda AIFe, mis tegelevad laenude väljastamisega, kui nende AIFide investeerimisstrateegia tervikuna või osa sellest seisneb selliste laenude väljastamises, mille ainus eesmärk on anda need laenud või riskipositsioonid üle kolmandatele isikutele.

4i. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetav AIF säilitab 5 % iga kõnealuse AIFi poolt väljastatud ja seejärel kolmandatele isikutele üle antud laenu tinglikust väärtusest. See protsent igast laenust säilitatakse

a) kuni lõpptähtajani laenude puhul, mille lõpptähtaeg on kuni kaheksa aastat, või laenude puhul, mis on antud tarbijatele nende lõpptähtajast olenemata, ning

b) muude laenude puhul vähemalt kaheksa aastat.

Erandina esimesest lõigust ei kohaldata selles sätestatud nõuet, kui

a) AIFi valitseja hakkab AIFi vara müüma, et võtta osakuid või aktsiaid AIFi likvideerimise käigus tagasi;

b) võõrandamine on vajalik ELi toimimise lepingu artikli 215 alusel vastu võetud piiravate meetmete või tootenõuete täitmiseks;

c) laenu müük on vajalik selleks, et AIFi valitseja saaks rakendada tema valitsetava AIFi investeerimisstrateegiat selle AIFi investorite parimates huvides, või

d) laenu müük on tingitud laenuga seotud riski halvenemisest, mille AIFi valitseja on kindlaks teinud osana artikli 15 lõikes 3 osutatud hoolsuskohustuse täitmise ja riskijuhtimise protsessist, ning ostjat teavitatakse laenu ostmisel sellest halvenemisest.

Päritoluliikmesriigi pädevate asutuste taotlusel tõendab AIFi valitseja, et ta vastab teises lõigus sätestatud asjakohase erandi kohaldamise tingimustele.

_____

(1)* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

(2)* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 1).

(3)* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsiaalettevõtlusfondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 18).

(4)* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 98).

(5)* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

(6)* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).“

8) Artiklisse 16 lisatakse järgmised lõiked:

„2a. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetav laene väljastav AIF on kinnine.

Erandina esimesest lõigust võib laene väljastav AIF olla avatud, tingimusel et seda valitsev AIFi valitseja suudab AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele tõendada, et AIFi likviidsusriski juhtimise süsteem on tema investeerimisstrateegia ja tagasivõtmispõhimõtetega kooskõlas.

Käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud nõue ei piira määrustes (EL) nr 345/2013, (EL) nr 346/2013 ja (EL) 2015/760 sätestatud piirmäärade, piirangute ja tingimuste kohaldamist.

2b. Selleks et tagada käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 järgimine, valib avatud AIFi valitsev AIFi valitseja V lisa punktides 2–8 osutatud vahendite hulgast vähemalt kaks asjakohast likviidsuse juhtimise vahendit, olles eelnevalt hinnanud nende vahendite sobivust seoses AIFi järgitava investeerimisstrateegia, likviidsusprofiili ja tagasivõtmispõhimõtetega. AIFi valitseja lisab need vahendid AIFi tingimustesse või põhikirja, et neid oleks võimalik kasutada AIFi investorite huvides. See valik ei tohi hõlmata ainult V lisa punktides 5 ja 6 osutatud vahendeid.

Erandina esimesest lõigust võib AIFi valitseja otsustada valida tema valitsetava AIFi jaoks V lisa punktides 2–8 osutatud vahendite hulgast ainult ühe likviidsuse juhtimise vahendi, kui sellele AIFile on antud rahaturufondi tegevusluba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2017/1131 (*).

AIFi valitseja rakendab valitud likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimise ja inaktiveerimise üksikasjalikke põhimõtteid ja menetlusi ning sellise vahendi kasutamist käsitlevaid tegevus- ja halduskokkuleppeid. Esimeses ja teises lõigus osutatud valikust ning aktiveerimise ja inaktiveerimise üksikasjalikest põhimõtetest ja menetlustest teatatakse AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

V lisa punktis 8 osutatud mitterahalist tagasivõtmist kasutatakse üksnes kutseliste investorite tagasivõtmistaotluste rahuldamiseks ja juhul, kui mitterahaline tagasivõtmine vastab proportsionaalsele osale AIFi varadest.

Erandina käesoleva lõike neljandast lõigust ei pea mitterahaline tagasivõtmine vastama proportsionaalsele osale AIFi varadest, kui seda AIFi turustatakse üksnes kutselistele investoritele või kui selle AIFi investeerimispoliitika eesmärk on järgida teatava aktsia- või võlakirjaindeksi koostist ning kui see AIF on direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 46 määratletud börsil kaubeldav fond.

2c. AIFi valitseja, kes valitseb avatud AIFi, võib AIFi investorite huvides AIFi osakute või aktsiate märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise ajutiselt peatada, nagu on osutatud V lisa punktis 1, või kui need vahendid sisalduvad AIFi tingimustes või põhikirjas, aktiveerida või inaktiveerida muud V lisa punktidest 2–8 valitud likviidsuse juhtimise vahendid kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2b. AIFi valitseja võib AIFi investorite huvides aktiveerida ka V lisa punktis 9 osutatud kõrvalkontosid.

AIFi valitseja kasutab esimeses lõigus osutatud märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise peatamist või kõrvalkontosid üksnes erandjuhtudel, kui asjaolud seda nõuavad ja kui see on AIFi investorite huve silmas pidades põhjendatud.

2d. AIFi valitseja teavitab viivitamata oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi järgmisest:

a) kui AIFi valitseja aktiveerib või inaktiveerib V lisa punktis 1 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi;

b) kui AIFi valitseja aktiveerib või inaktiveerib mõne V lisa punktides 2–8 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi viisil, mis ei ole kooskõlas AIFi tingimustes või põhikirjas ette nähtud tavapärase äritegevusega.

AIFi valitseja teavitab mõistliku aja jooksul enne V lisa punktis 9 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimist või inaktiveerimist oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi sellisest aktiveerimisest või inaktiveerimisest.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad viivitamata AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010 (**) asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu kõigist käesoleva lõike kohaselt saadud teadetest. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel on õigus jagada käesoleva lõike kohaselt saadud teavet pädevate asutustega.

2e. Liikmesriigid tagavad, et avatud AIFe valitsevatele AIFide valitsejatele on kättesaadavad vähemalt V lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendid.

2f. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks nõuded, millele laene väljastavad AIFid peavad vastama, et säilitada avatud struktuur. Need nõuded hõlmavad usaldusväärset likviidsuse juhtimise süsteemi, likviidsete varade ja stressitestide olemasolu ning asjakohaseid tagasivõtmispõhimõtteid, võttes arvesse laene väljastavate AIFide likviidsusprofiili. Nende nõuete puhul võetakse igakülgselt arvesse ka aluseks olevaid laenupositsioone, laenude keskmist tagasimakseaega ning laene väljastavate AIFide portfellide üldist detailsust ja koosseisu.

2 g. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada V lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite omadusi.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse AIFide investeerimisstrateegiate ja alusvara mitmekesisust. Need standardid ei piira AIFi valitseja võimalust kasutada kõigi varaklasside, jurisdiktsioonide ja turutingimuste puhul asjakohast likviidsuse juhtimise vahendit.

2h. Hiljemalt 16. aprilliks 2025 koostab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve suunised AIFide valitsejatele likviidsuse juhtimise vahendite valikuks ja kalibreerimiseks likviidsusriski juhtimise ja finantsstabiilsuse riskide maandamise eesmärgil. Suunistes võetakse arvesse, et esmane vastutus likviidsusriski juhtimise eest jääb AIFide valitsejatele. Need peavad sisaldama teavet asjaolude kohta, mille korral võib aktiveerida V lisa punktis 9 osutatud kõrvalkontod. Standarditega antakse enne nende kohaldamist eelkõige olemasolevatele AIFidele kohanemiseks piisavalt palju aega.

2i. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab käesoleva artikli lõigetes 2f ja 2 g osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 16. aprilliks 2025.

Komisjonile antakse õigus käesolevat direktiivi täiendada, võttes vastu lõigetes 2f ja 2 g osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1131 rahaturufondide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 8).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).“

9) Artiklit 20 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„AIFi valitseja, kes kavatseb delegeerida kolmandatele isikutele ühe või mitme I lisas osutatud ülesande enda nimel täitmise või ühe või mitme artikli 6 lõikes 4 osutatud teenuse enda nimel osutamise, teavitab sellest enne delegeerimise kokkuleppe jõustumist oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Järgmised tingimused peavad olema täidetud:“;

ii) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) AIFi valitseja peab olema võimeline tõendama, et delegeeritav on pädev ja võimeline asjaomaseid ülesandeid täitma ja teenuseid osutama, ning et see kolmas isik valiti kogu nõuetekohase hoolikusega, samuti et AIFi valitseja suudab igal ajal tõhusalt jälgida delegeeritud ülesannete täitmist, et vajaduse korral anda delegeeritavale täiendavaid juhiseid ja viivitamata lõpetada delegeerimine, kui see on investorite huvides.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Asjaolu, et AIFi valitseja delegeeris teatavad ülesanded või teenuste osutamise kolmandale isikule, ega ka ülesannete edasidelegeerimine ei mõjuta AIFi valitseja vastutust tema klientide, AIFi ja tema investorite ees. AIFi valitseja ei tohi delegeerida oma ülesandeid ega teenuste osutamist sellisel määral, et teda ei saa enam käsitada AIFi valitsejana või artikli 6 lõikes 4 osutatud teenuste osutajana, ning sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks.

3a. AIFi valitseja tagab, et I lisas osutatud ülesannete täitmine ja artikli 6 lõikes 4 osutatud teenuste osutamine on kooskõlas käesoleva direktiiviga. Seda kohustust kohaldatakse sõltumata delegeeritava või isiku, kellele ülesanded või teenused on edasi delegeeritud, õiguslikust staatusest või asukohast.“;

c) lõike 4 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Kolmas isik võib temale delegeeritud ülesandeid või teenuste osutamist edasi delegeerida juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:“;

d) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui isik, kellele ülesanded või teenused on edasi delegeeritud, delegeerib edasi talle delegeeritud ülesandeid või teenuste osutamist, kohaldatakse lõikes 4 sätestatud tingimusi *mutatis mutandis*.

6a. Erandina käesoleva artikli lõigetest 1–6 ei käsitata juhul, kui I lisa punkti 2 alapunktis b osutatud turustamise ülesannet täidab üks või mitu turustajat, kes tegutseb/tegutsevad enda nimel ja kes turustab/turustavad AIFi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2014/65/EL või kindlustuspõhiste investeerimistoodete kaudu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2016/97 (*), sellist ülesannet delegeerimisena, mille suhtes kohaldatakse käesoleva artikli lõigetes 1–6 sätestatud nõudeid, olenemata AIFi valitseja ja turustaja vahelisest turustuslepingust.

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. jaanuari 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/97, mis käsitleb kindlustustoodete turustamist (ELT L 26, 2.2.2016, lk 19).“

10) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„5a. Erandina lõike 5 punktist a võib ELi AIFi päritoluliikmesriik lubada oma pädevatel asutustel määrata depositooriumiks lõike 3 esimese lõigu punktis a osutatud ja teises liikmesriigis asuva asutuse, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) pädevad asutused on saanud AIFi valitsejalt põhjendatud taotluse lubada määrata teises liikmesriigis asuv depositoorium ning sellest taotlusest nähtub, et AIFi päritoluliikmesriigis puuduvad depositooriumiteenused, mis suudaksid tulemuslikult rahuldada AIFi vajadusi, võttes arvesse selle investeerimisstrateegiat, ning

b) selliste varade kogusumma AIFi päritoluliikmesriigi depositooriumiturul, mis on antud käesoleva artikli lõike 8 kohaselt liikmesriigi õiguse alusel vastavalt artikli 4 lõike 1 punkti k alapunktile i tegevusloa saanud või registreeritud ja ELi AIFi valitseja valitsetavate ELi AIFide nimel hoidmiseks, ei ületa 50 miljardit eurot või sellega samaväärset summat muus vääringus.

Artikli 36 lõike 1 punkti a kohaselt tegutsevate depositooriumide poolt hoidmiseks antud vara ja depositooriumide enda vara ei võeta käesoleva lõike esimese lõigu punktis b sätestatud tingimuste täitmise kindlakstegemisel arvesse.

Olenemata sellest, kas esimeses ja teises lõigus sätestatud tingimused on täidetud, lubavad pädevad asutused määrata teises liikmesriigis asuva depositooriumi alles pärast seda, kui nad on igal üksikjuhul eraldi hinnanud asjakohaste depositooriumiteenuste puudumist AIFi päritoluliikmesriigis, võttes arvesse AIFi investeerimisstrateegiat.

Kui pädevad asutused lubavad määrata teises liikmesriigis asuva depositooriumi, teavitavad nad sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet.

Käesolev lõige ei piira käesoleva artikli teiste lõigete, välja arvatud lõike 5 punkti a kohaldamist.“;

b) lõiget 6 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu punktid c ja d asendatakse järgmisega:

„c) kolmas riik, kus depositoorium on asutatud, ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 (*) artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

d) liikmesriigid, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatsetakse turustada, ja AIFi valitseja päritoluliikmesriik (kui see on erinev) on sõlminud kolmanda riigiga, kus on depositooriumi asukoht, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisteabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamislepingud, kui need on olemas, ning seda kolmandat riiki ei ole nimetatud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisas.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).“;

ii) esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimese lõigu sissejuhatavast osast kohaldatakse depositooriumi määramise ajal kõnealuse lõigu punktides c ja d sätestatud tingimusi. Kui kolmas riik, kus depositoorium on asutatud, on direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik, nagu on osutatud esimese lõigu punktis c, või kui kolmas riik lisatakse esimese lõigu punktis d osutatud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisasse pärast depositooriumi määramist, määratakse asjakohase ajavahemiku jooksul uus depositoorium, võttes igakülgselt arvesse investorite huve. See ajavahemik ei tohi olla pikem kui kaks aastat.“;

c) lõiget 11 muudetakse järgmiselt:

i) teise lõigu punkt c asendatakse järgmisega:

„c) depositoorium on tegutsenud piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega sellise kolmanda isiku valimisel ja määramisel, kellele ta kavatseb osa oma ülesannetest delegeerida, välja arvatud juhul, kui kõnealune kolmas isik on väärtpaberite keskdepositoorium, kes tegutseb investor-keskdepositooriumina, nagu on määratletud delegeeritud õigusaktis, mis on vastu võetud määruse (EL) nr 909/2014 artikli 29 lõike 3 ja artikli 48 lõike 10 alusel, ning depositoorium tegutseb jätkuvalt piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega, et teha perioodilist kontrolli ja pidevat seiret sellise kolmanda isiku üle, kellele ta on osa oma ülesandeid delegeerinud, ja kolmandale isikule delegeeritud ülesannete korra üle;“;

ii) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva artikli kohaldamisel ei loeta depositooriumi hoidmisülesande delegeerimiseks teenuste osutamist väärtpaberite keskdepositooriumi poolt, kes tegutseb emitent-keskdepositooriumina, mis on määratletud delegeeritud õigusaktis, mis on vastu võetud määruse (EL) nr 909/2014 artikli 29 lõike 3 ja artikli 48 lõike 10 alusel. Käesoleva artikli kohaldamisel käsitatakse teenuste osutamist sellise väärtpaberite keskdepositooriumi poolt, kes tegutseb investor-keskdepositooriumina, mis on määratletud kõnealuses delegeeritud õigusaktis, depositooriumi hoidmisülesande delegeerimisena.“;

d) lõige 16 asendatakse järgmisega:

„16. Depositoorium annab oma pädevatele asutustele, AIFi pädevatele asutustele ja AIFi valitseja pädevatele asutustele nende taotluse korral kogu teabe, mille ta on saanud oma kohustuste täitmisel.

Kui AIFi või AIFi valitseja pädevad asutused on depositooriumi omadest erinevad,

a) jagavad depositooriumi pädevad asutused viivitamata AIFi ja AIFi valitseja pädevate asutustega kogu teavet, mis on oluline kõnealuste asutuste järelevalvevolituste teostamiseks, ning

b) AIFi või AIFi valitseja pädevad asutused jagavad viivitamata depositooriumi pädevate asutustega kogu teavet, mis on oluline kõnealuste asutuste järelevalvevolituste teostamiseks.“;

e) lõike 17 punkti c alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) tingimused, mille kohaselt võib depositoorium hoida väärtpaberite keskdepositooriumis registreeritud finantsinstrumente, ja“.

11) Artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) AIFi nimi, AIFi investeerimisstrateegia ja -eesmärgid, teave selle kohta, kus alternatiivne ühisinvesteerimisfond on asutatud ja kus alusfondid on asutatud, kui AIF on fondifond, varade liigid, millesse AIF võib investeerida, ja võtted, mida AIF võib kasutada, samuti kõik sellega seotud riskid, kõik kohaldatavad investeerimispiirangud, asjaolud, mille korral AIF võib kasutada finantsvõimendust, finantsvõimenduse lubatud tüübid ja allikad, finantsvõimendusega seotud riskid, finantsvõimenduse kasutamise piirangud, tagatiste ja varade uuesti kasutamise kord ning maksimaalne finantsvõimenduse määr, mida AIFi valitsejal on AIFi nimel õigus kasutada;“;

ii) punkt h asendatakse järgmisega:

„h) AIFi likviidsusriski juhtimise kirjeldus, sealhulgas tagasivõtmise õigused tavaoludes ja erandlikel asjaoludel, investoritega kokku lepitud tagasivõtukorra kirjeldus ning artikli 16 lõike 2b kohaselt valitud likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise võimaluste ja tingimuste kirjeldus.“;

iii) lisatakse järgmine punkt:

„ia) nende tasude, maksude ja kulude loetelu, mida AIFi valitseja maksab seoses AIFi tegevusega ja mis eraldatakse otse või kaudselt AIFile;“;

b) lõikesse 4 lisatakse järgmised punktid:

„d) väljastatud laenude portfelli koosseis;

e) kord aastas kõik tasud, maksud ja kulud, mida investorid otse või kaudselt maksid;

f) kord aastas teave selliste emaettevõtjate, tütarettevõtjate või eriotstarbeliste ettevõtjate kohta, mida AIFi valitseja on kasutanud või mida on kasutatud AIFi valitseja nimel seoses AIFi investeeringutega.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„7. Selleks et tagada AIFi nime käsitlevate reeglite ühetaoline kohaldamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve hiljemalt 16. aprilliks 2026 välja suunised, et täpsustada asjaolusid, mille korral AIFi nimi on ebatõene, ebaselge või eksitav. Suunistes võetakse arvesse asjakohaseid valdkondlikke õigusakte. Valdkondlikud õigusaktid, millega kehtestatakse fondide nimede või fondide turustamise standardid, on kõnealuste suuniste suhtes ülimuslikud.“

12) Artiklit 24 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. AIFi valitseja esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele korrapäraselt aruande, milles käsitletakse turgusid ja instrumente, millega AIFi valitseja tema valitsetava AIFi nimel kaupleb.

Selles esitab AIFi valitseja iga enda valitsetava AIFi puhul teabe selle kohta, milliste instrumentidega ta kaupleb, turgude kohta, kus ta on liige või kus ta aktiivselt kaupleb, ning iga AIFi riskide ja vara kohta. See teave sisaldab tunnuseid, mis on vajalikud vara, AIFide ja AIFide valitsejate kohta esitatud andmete sidumiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punktid c ja d asendatakse järgmisega:

„c) AIFi praegune riskiprofiil, sealhulgas tururisk, likviidsusrisk, vastaspoole risk, muud riskid, sealhulgas operatsioonirisk, ja AIFi kasutatava finantsvõimenduse kogusumma;

d) teave portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesannete delegeerimise kokkulepete kohta järgmiselt:

i) teave delegeeritavate kohta, täpsustades nende nime ja asukoha või registrijärgse või filiaali asukoha, kas neil on AIFi valitsejaga märkimisväärne seos, kas nad on vara valitsemise eesmärgil tegevusloa saanud või reguleeritud üksused, nende järelevalveasutus, kui see on asjakohane, ning delegeeritavate tunnused, mis on vajalikud esitatud andmete sidumiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega;

ii) AIFi valitseja poolt kõnealuses AIFi valitsejas igapäevase portfelli valitsemise või riskijuhtimisega seotud ülesannete täitmiseks tööle võetud täistööajale taandatud töötajate arv;

iii) portfelli valitsemise ja riskijuhtimise ülesannetega seotud delegeeritud tegevuste loetelu ja kirjeldus;

iv) portfelli valitsemise ülesande delegeerimise korral AIFi varade summa ja protsent, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemisega seotud ülesannete delegeerimise kokkulepet;

v) ülesannete delegeerimise kokkulepete seireks AIFi valitseja poolt tööle võetud täistööajale taandatud töötajate arv;

vi) AIFi valitseja poolt delegeeritud tegevuse seireks tehtud korrapäraste hoolsuskohustuse kontrollide arv ja kuupäevad, tuvastatud probleemide loetelu ning vajaduse korral nende probleemide lahendamiseks võetud meetmed ning nende meetmete rakendamise kuupäev;

vii) kui on sõlmitud edasidelegeerimise kokkulepped, siis punktides i, iii ja iv nõutav teave selliste isikute kohta, kellele ülesanded või teenused on edasi delegeeritud, ning edasidelegeeritud portfellivalitsemis- ja riskijuhtimisülesannetega seotud tegevuse kohta;

viii) ülesannete delegeerimise ja edasidelegeerimise kokkulepete sõlmimise ja kehtivuse lõppemise kuupäevad.“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„f) selliste liikmesriikide loetelu, kus AIFi osakuid või aktsiaid tegelikult turustab AIFi valitseja või selle AIFi valitseja nimel tegutsev turustaja.“;

c) lõike 5 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Erandkorras ja kui see on vajalik finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tagamiseks või pikaajalise jätkusuutliku majanduskasvu edendamiseks, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist nõuda, et AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused kehtestaksid täiendavad aruandlusnõuded.“;

d) lisatakse järgmised lõiked:

„5a. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse

a) lõike 1 ja lõike 2 punktide a, b, c, e ja f kohaselt esitatava teabe üksikasjad;

b) lõike 2 punkti d kohaselt esitatava teabe standardimise asjakohane tase;

c) aruannete esitamise sagedus ja tähtajad.

Esimese lõigu punktis b osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel ei kehtesta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve aruandluskohustusi lisaks lõike 2 punktis d sätestatud kohustustele.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse AIFi valitseja suhtes kohaldatavaid muid aruandlusnõudeid, rahvusvahelisi arengusuundi ja standardeid ning artikli 69-a lõike 2 kohaselt koostatud aruandes tehtud järeldusi.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 16. aprilliks 2027.

Komisjonile antakse õigus käesolevat direktiivi täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

5b. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks

a) lõigetes 1 ja 2 osutatud aruannete vorm ja andmestandardid;

b) tunnused, mis on vajalikud lõigetes 1 ja 2 osutatud aruannetes vara, AIFide valitsejate ja AIFide kohta esitatud andmete sidumiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega;

c) käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud aruannete esitamise meetodid ja kord, sealhulgas meetodid ja kord, mille alusel parandada andmete standardimist ning nende andmete tõhusat jagamist ja kasutamist, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus liidu või riigi tasandil juba esitanud, võttes arvesse artikli 69-a lõike 2 kohaselt koostatud aruandes tehtud järeldusi;

d) vorm, sealhulgas minimaalsed täiendavad aruandlusnõuded, mida AIFi valitseja peab erandkorras kasutama, nagu on osutatud lõike 5 teises lõigus.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 16. aprilliks 2027.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 15.";

e) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu delegeeritud õigusaktid, täpsustades, millistel juhtudel on käesoleva artikli lõike 4 kohaldamisel tegemist finantsvõimenduse olulisel määral kasutamisega."

13) Artikli 25 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused tagavad, et kogu artikli 24 alusel kogutud teave kõikide selliste AIFide valitsejate kohta, kelle üle nad järelevalvet teostavad, ning artikli 7 alusel kogutud teave tehakse kättesaadavaks teistele asjaomastele pädevatele asutustele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele, Euroopa Pangandusjärelevalvele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (*) asutatud Euroopa järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve") (edaspidi ühiselt „Euroopa järelevalveasutused") ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule artiklis 50 sätestatud korras, kui see on vajalik nende ülesannete täitmiseks.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused tagavad, et kogu artikli 24 alusel kogutud teave kõigi nende järelevalve all olevate AIFide valitsejate kohta tehakse Euroopa Keskpankade Süsteemile kättesaadavaks üksnes statistilistel eesmärkidel artiklis 50 sätestatud korras.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused esitavad viivitamata teavet artiklis 50 sätestatud korra kohaselt ning kahepoolselt vahetult mõjutatud teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kui nende vastutusvaldkonda kuuluv AIFi valitseja või asjaomase AIFi valitseja valitsetav AIF võib olla oluline vastaspoole riski allikas mõne krediidiasutuse jaoks, teiste süsteemselt oluliste asutuste jaoks teistes liikmesriikides või finantssüsteemi stabiilsuse jaoks teises liikmesriigis.

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48)."

14) Artikli 35 lõike 2 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi asukoht, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

c) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi asukoht, on sõlminud tegevusloa saanud AIFi valitseja päritoluliikmesriigiga ja kõikide teiste liikmesriikidega, kus kavatsetakse kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega, ja tagab maksustamisteabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamislepingud, kui need on olemas, ning seda kolmandat riiki ei ole maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisas."

15) Artikli 36 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi asukoht, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

d) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi asukoht, on sõlminud tegevusloa saanud AIFi valitseja päritoluliikmesriigiga ja kõikide teiste liikmesriikidega, kus kavatsetakse kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega, ja tagab maksustamisteabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamislepingud, kui need on olemas, ning seda kolmandat riiki ei ole mainitud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisas.“

16) Artikli 37 lõiget 7 muudetakse järgmiselt:

a) esimese lõigu punktid e ja f asendatakse järgmisega:

„e) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi valitseja asukoht, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

f) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi valitseja asukoht, on sõlminud viidatava liikmesriigiga kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisteabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamislepingud, ning seda kolmandat riiki ei ole mainitud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisas.“;

b) lisatakse järgmine lõik:

„Kui kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi valitseja asukoht, on direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik, nagu on osutatud esimese lõigu punktis e, või kui kolmas riik lisatakse esimese lõigu punktis f osutatud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisasse pärast kolmanda riigi AIFi valitsejale tegevusloa andmist, võtab kolmanda riigi AIFi valitseja asjakohase ajavahemiku jooksul meetmed, mis on vajalikud olukorra parandamiseks seoses tema valitsetavate AIFidega, võttes igakülgselt arvesse investorite huve. See ajavahemik ei tohi olla pikem kui kaks aastat.“

17) Artikli 40 lõike 2 esimeses lõigus asendatakse punktid b ja c järgmisega:

„b) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi asukoht, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

c) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi asukoht, on sõlminud viidatava liikmesriigiga ja kõikide teiste liikmesriikidega, kus kavatsetakse kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisteabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamislepingud, ning seda kolmandat riiki ei ole mainitud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisas.“

18) Artikli 42 lõike 1 esimese lõigu punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi valitseja või kolmanda riigi AIFi asukoht, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

d) kolmas riik, kus on kolmanda riigi AIFi valitseja või kolmanda riigi AIFi asukoht, on sõlminud liikmesriigiga, kus kavatsetakse kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisteabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamislepingud, ning seda kolmandat riiki ei ole mainitud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisas.“

19) Artiklisse 43 lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa saanud ELi AIFi valitseja saab turustada sellise ELi AIFi osakuid või aktsiaid, mis investeerib peamiselt konkreetse äriühingu aktsiatesse, kõnealuse äriühingu või selle seotud üksuste töötajatele töötajate kogumiskavade või töötajate osalemise kavade raames riigisiseselt või piiriüleselt.

Kui sellist AIFi turustatakse töötajatele piiriüleselt, ei kehtesta liikmesriik, kus turustamine toimub, lisanõudeid peale nende, mida kohaldatakse AIFi päritoluliikmesriigis.“

20) Artikli 46 lõike 2 punkt j asendatakse järgmisega:

„j) nõuda investorite huvides erandkorras ja pärast AIFi valitsejaga konsulteerimist, et AIFi valitseja aktiveeriks või inaktiveeriks V lisa punktis 1 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi, kui esineb oht investorikaitsele või finantsstabiilsusele, mis mõistliku ja tasakaalustatud seisukoha kohaselt eeldab sellist aktiveerimist või inaktiveerimist.“

21) Artiklit 47 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ametisaladuse hoidmise kohustust kohaldatakse kõikide isikute suhtes, kes töötavad või on töötanud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, pädevate asutuste või mõne teise isiku heaks, kellele Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve on ülesandeid delegeerinud, sealhulgas Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve lepinguliste audiitorite ja ekspertide suhtes. Ametisaladuse alla kuuluvat teavet ei avaldata ühelegi teisele isikule ega asutusele, välja arvatud juhul, kui avaldamise kohustus tuleneb kohtumenetlusest või maksuõiguse valdkonda kuuluvatest juhtumitest.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kogu käesoleva direktiivi kohaselt pädevate asutuste, Euroopa järelevalveasutuste ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vahel vahetatavat teavet loetakse konfidentsiaalseks, välja arvatud juhul, kui

a) Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve või pädev asutus või muu asjaomane ametiasutus või organ täpsustab teavet edastades, et seda võib avalikustada;

b) avalikustamine on vajalik kohtumenetluse jaoks või

c) avalikustatud teavet kasutatakse kokkuvõttena või koondkujul, nii et üksikuid finantsturu osalisi ei ole võimalik kindlaks teha.

Lõige 2 ja käesoleva lõike esimene lõik ei välista teabevahetust samas liikmesriigis asuvate pädevate asutuste ja maksuhaldurite vahel. Kui teave pärineb teisest liikmesriigist, avalikustatakse see kooskõlas käesoleva lõigu esimese lausega üksnes teabe avalikustanud pädevate asutuste sõnaselgel nõusolekul.“;

c) lõikesse 4 lisatakse järgmine punkt:

„d) erandkorras ja pärast AIFi valitsejaga konsulteerimist nõutakse investorite huvides kolmanda riigi AIFi valitsejalt, kes turustab liidus AIFe, mida ta valitseb, või kolmanda riigi AIFe valitsevalt ELi AIFi valitsejalt, et ta aktiveeriks või inaktiveeriks V lisa punktis 1 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi, kui esineb oht investorikaitsele või finantsstabiilsusele, mis mõistliku ja tasakaalustatud seisukoha kohaselt eeldab sellist aktiveerimist või inaktiveerimist.“

22) Artiklit 50 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui ühe liikmesriigi pädevatel asutustel on põhjendatult alust kahtlustada, et nende järelevalve alla mittekuuluv AIFi valitseja on pannud toime käesoleva direktiiviga vastuolus oleva teo või on sellist tegu toime panemas, teatavad nad sellest võimalikult konkreetsel viisil Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ning asjaomase AIFi valitseja päritolu- ja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele. Teabe saanud pädevad asutused võtavad asjakohased meetmed ning teavitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja teavet edastanud pädevaid asutusi kõnealuste meetmete lõpptulemusest ja võimaluse korral ka olulistest vahetulemustest. Käesolev lõige ei piira teavet edastanud pädeva asutuse volitusi.

5a. Kui AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused kasutavad artikli 46 lõike 2 punkti j kohaseid volitusi, teavitavad nad sellest AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5b. AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevad asutused võivad taotleda AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt artikli 46 lõike 2 punkti j kohaste volituste kasutamist, täpsustades taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5c. Kui AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei nõustu lõikes 5b osutatud taotlusega, teavitavad nad sellest AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teavitati lõike 5b kohaselt sellest taotlusest, esitades mittenõustumise põhjendused.

5d. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab lõigete 5b ja 5c kohaselt saadud teabe alusel AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele põhjendamatu viivituseta arvamuse artikli 46 lõike 2 punkti j kohaste volituste kasutamise kohta. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve edastab selle arvamuse AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele.

5e. Kui AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei tegutse kooskõlas lõikes 5d osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamusega või ei kavatse seda arvamust järgida, teavitavad nad sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi ning esitavad mittevastavuse või mittejärgimise kavatsuse põhjendused. Kui esineb tõsine oht investorikaitsele, finantsturgude nõuetekohasele toimimisele ja terviklikkusele või kogu liidu finantssüsteemi või selle osa stabiilsusele ja kui selline avaldamine ei ole vastuolus AIFi osakuomanike või aktsionäride või üldsuse õigustatud huviga, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldada teabe selle kohta, et AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei järgi või ei kavatse järgida tema nõuannet, koos pädevate asutuste poolt mittevastavuse või sellise mittejärgimise kavatsuse kohta esitatud põhjendustega. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve analüüsib, kas avaldamisest saadav kasu kaaluks üles investorikaitset, finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsust ähvardavate ohtude võimendamise, ning annab AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele sellisest avaldamisest eelnevalt teada.

5f. AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevad asutused võivad, kui neil on selleks põhjendatud alus, paluda AIFi päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel kasutada viivitamata artikli 46 lõike 2 kohaseid volitusi, välja arvatud selle lõike punkti j kohased volitused, täpsustades võimalikult täpselt oma taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad rakendatud volitustest ja oma järeldustest põhjendamatu viivituseta AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5 g. Kui liikmesriik on kasutanud erandit, mis võimaldab määrata teises liikmesriigis asuvat depositooriumi, nagu on sätestatud artikli 21 lõikes 5a, ja kui AIFi päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel või juhul, kui AIF ei ole reguleeritud fond, AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel on põhjust kahtlustada, et nende järelevalve alla mittekuuluv depositoorium paneb toime või on pannud toime käesoleva direktiiviga vastuolus olevaid tegusid, teavitavad kõnealused pädevad asutused sellest viivitamata nii täpselt kui võimalik Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja asjaomase depositooriumi pädevaid asutusi. Teabe saanud pädevad asutused võtavad asjakohased meetmed ning teavitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja teavet edastanud pädevaid asutusi kõnealuste meetmete lõpptulemusest. Käesolev lõige ei piira teavet edastanud pädevate asutuste volitusi.

5h. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib paluda, et pädevad asutused esitaksid talle põhjendamatu viivituseta selgitusi konkreetsete juhtumite kohta, mis kujutavad endast tõsist ohtu investorikaitsele, finantsturgude nõuetekohasele toimimisele ja terviklikkusele või liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsusele.“;

b) lõike 6 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Et tagada käesoleva direktiivi teabevahetust käsitlevate sätete ühetaoline kohaldamine, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötada rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks teabevahetuse kord asjaomaste pädevate asutuste, Euroopa järelevalveasutuste, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmete vahel vastavalt käesoleva direktiivi kohaldatavatele sätetele.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„7. Hiljemalt 16. aprilliks 2026 koostab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve suunised, milles esitatakse juhised, millega suunatakse pädevaid asutusi artikli 46 lõike 2 punktis j sätestatud volituste kasutamisel, ning juhised olukordade kohta, mis võivad viia lõigetes 5b ja 5f osutatud taotluste esitamiseni. Asjaomaste suuniste väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse sellise järelevalvealase sekkumise võimalikku mõju investorikaitsele ja finantsstabiilsusele teises liikmesriigis või liidus. Suunistes võetakse arvesse, et esmane vastutus likviidsusriski juhtimise eest jääb AIFide valitsejatele.“

23) Artikkel 60 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 60*

Teabe avaldamine erandite kohta

Kui liikmesriik kasutab erandit või võimalust, mis on ette nähtud artiklis 6 või 9, artikli 15 lõikes 4 g, artiklis 21, 22, 28 või 43, teavitab ta sellest ja kõikidest hilisematest muudatustest komisjoni. Komisjon avalikustab teabe veebilehel või mõnel muul kergesti ligipääsetaval viisil.“

24) Artiklit 61 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 5 jäetakse välja;

b) lisatakse järgmine lõige:

„6. AIFide valitsejad, kes valitsevad AIFe, mis väljastavad laene ja on asutatud enne 15. aprilli 2024 loetakse artikli 15 lõigetele 4a–4d ja artikli 16 lõikele 2a vastavaks kuni 16. aprillini 2029.

Kui AIFi poolt ühele laenuvõtjale väljastatud laenude tinglik väärtus või AIFi finantsvõimendus ületab vastavalt artikli 15 lõigetes 4a ja 4b osutatud piirmäärasid, ei suurenda neid AIFe valitsevad AIFide valitsejad seda väärtust ega finantsvõimendust kuni 16. aprillini 2029. Kui AIFi poolt ühele laenuvõtjale väljastatud laenude tinglik väärtus või AIFi finantsvõimendus jääb alla artikli 15 lõigetes 4a ja 4b osutatud vastavaid piirmäärasid, ei suurenda neid AIFe valitsevad AIFide valitsejad seda väärtust ega finantsvõimendust üle kõnealuste piirmäärade.

AIFide valitsejad, kes valitsevad AIFe, mis väljastavad laene ja on asutatud enne 15. aprilli 2024 ega kaasa lisakapitali pärast 15. aprilli 2024, loetakse kõnealuste AIFide osas artikli 15 lõigetele 4a–4d ja artikli 16 lõikele 2a vastavaks.

Käesoleva lõike esimesest, teisest ja kolmandast lõigust olenemata võib AIFide valitseja, kes valitseb AIFe, mis väljastavad laene ja on asutatud enne 15. aprilli 2024, otsustada kohaldada artikli 15 lõikeid 4a–4d ja artikli 16 lõiget 2a, tingimusel et sellest teavitatakse AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

Kui AIFid väljastavad laene enne 15. aprilli 2024, võivad AIFide valitsejad jätkuvalt selliseid AIFe valitseda, järgimata nende laenude osas artikli 15 lõike 3 punkti d ning artikli 15 lõikeid 4e, 4f, 4 g, 4h ja 4i.“

25) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 69-a*

Muu läbivaatamine

1. Komisjon algatab hiljemalt 16. aprilliks 2029 käesolevas direktiivis sätestatud normide toimimise ja nende kohaldamisel saadud kogemuste läbivaatamise, tuginedes Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt artikli 7 lõike 8 kohaselt koostatud aruandele. Läbivaatamine hõlmab järgmiste aspektide hindamist:

a) mõju, mida avaldab finantsstabiilsusele likviidsuse juhtimise vahendite kättesaadavus ja nende aktiveerimine AIFide valitsejate poolt;

b) käesoleva direktiivi artiklites 7 ja 8 sätestatud AIFi valitsejale tegevusloa andmise nõuete mõjusus seoses artiklis 20 sätestatud delegeerimisreeglitega, eriti seoses fiktiivsete äriühingute loomise ärahoidmisega liidus;

c) nende artiklis 15 ning artikli 16 lõigetes 2a ja 2f sätestatud nõuete asjakohasus, mida kohaldatakse AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad laene väljastavaid AIFe;

d) sellise erandi toimimine, mis võimaldab määrata teises liikmesriigis asuvat depositooriumi, nagu on sätestatud artikli 21 lõikes 5a, ning kõnealuse erandi kohaldamisala muutmisest tulenev võimalik kasu ja riskid, sealhulgas mõju investorikaitsele, finantsstabiilsusele, järelevalve mõjususele ja turuvalikute kättesaadavusele, kooskõlas kapitaliturgude liidu eesmärkidega;

e) kolmanda isiku algatusel AIFi valitsevate AIFide valitsejate suhtes kohaldatavate nõuete asjakohasus, nagu on sätestatud artikli 14 lõikes 2a, ning vajadus täiendavate kaitsemeetmete järele, et hoida ära nendest nõuetest kõrvalehoidmine, ning eelkõige see, kas käesoleva direktiivi sätted huvide konfliktide kohta on mõjusad ja asjakohased, et teha kindlaks, käsitleda, jälgida ja asjakohasel juhul avalikustada AIFi valitseja ja kolmandast isikust algataja vahelistest suhetest tulenevaid huvide konflikte;

f) kui AIFi valitseja valitseb jaeinvestoritele turustatavaid AIFe, siis vähemalt ühe tegevjuhtkonda mittekuuluva või sõltumatu juhi AIFi valitseja juhtorganisse nimetamise asjakohasus ja mõju.

2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab komisjonile hiljemalt 16. aprilliks 2026 aruande järelevalveandmete lõimitud kogumise arengu kohta, milles keskendutakse sellele, kuidas

a) vähendada kattuvust ja ebakõlasid varade valitsemise sektori ja finantssektori muude valdkondade aruandlusraamistike vahel ning

b) parandada andmete standardimist ning nende andmete tõhusat jagamist ja kasutamist, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus juba liidu või liikmesriigi tasandil esitanud;

3. Lõikes 2 osutatud aruande koostamisel teeb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve tihedat koostööd Euroopa Keskpangaga, teiste Euroopa järelevalveasutustega ja pädevate asutustega.

4. Pärast lõikes 1 osutatud läbivaatamist ja pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega konsulteerimist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule läbivaatamise järeldusi sisaldava aruande."

26) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi I lisale.

27) Käesoleva direktiivi II lisas esitatud tekst lisatakse V lisana.

Artikkel 2

Direktiivi 2009/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/65/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„u) „väärtpaberite keskdepositoorium" – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014 (*) artikli 2 lõike 1 punktis 1 määratletud väärtpaberite keskdepositoorium.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1)."

2) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu punkti b lisatakse järgmised alapunktid:

„iii) finantsinstrumentidega seotud korralduste vastuvõtmine ja edastamine;

iv) muu ülesanne või tegevus, millega fondivalitseja juba tegeleb seoses käesoleva artikli kohaselt valitsetava eurofondiga või seoses käesoleva lõike kohaselt osutatavate teenustega, tingimusel et teistele isikutele kõnealusest ülesandest või tegevusest tekkivat võimalikku huvide konflikti käsitletakse asjakohaselt.“;

ii) esimesse lõiku lisatakse järgmine punkt:

„c) võrdlusaluste haldamine kooskõlas määrusega (EL) 2016/1011;“;

iii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Fondivalitsejatele ei anta käesoleva direktiivi kohaselt tegevusluba osutada üksnes käesolevas lõikes nimetatud teenuseid. Fondivalitsejatele ei anta tegevusluba osutada esimese lõigu punktis c osutatud teenuseid, mida kasutatakse nende valitsetavates eurofondides.“;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui fondivalitsejad osutavad käesoleva artikli lõike 3 punktides a ja b osutatud teenuseid, kohaldatakse direktiivi 2014/65/EL artiklit 15 ja artiklit 16, välja arvatud lõike 5 esimest lõiku, ning artikleid 23, 24 ja 25.“

3) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

i) punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) fondivalitseja majandustegevust tegelikult juhtivad isikud on laitmatu mainega ning piisavalt kogenud ka sellist liiki eurofondide alal, mida fondivalitseja valitseb; nende isikute ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed on viivituseta edastatud pädevatele asutustele ja fondivalitseja majandustegevuse juhtimise üle otsustavad vähemalt kaks sellistele tingimustele vastavat füüsilist isikut, kes kas töötavad kõnealuse fondivalitseja juures täistööajaga või kes on fondivalitseja juhtivad liikmed või fondivalitseja juhtorgani liikmed, kes on võtnud kohustuse juhtida selle fondivalitseja majandustegevust täistööaja mahus, ning kelle elukoht on liidus;

c) tegevusloa taotlusele on lisatud tegevuskava, kus on esitatud vähemalt fondivalitseja organisatsiooniline struktuur ja nimetatud fondivalitseja majandustegevuseks vajalikud inimressursid ja tehnilised vahendid ning teave fondivalitseja majandustegevust tegelikult juhtivate isikute kohta, sealhulgas:

i) nende isikute ülesannete kirjeldus, nende ametinimetus ja karjääriaste;

ii) nende isikute aruandlusahelate ja -kohustuste kirjeldus fondivalitsejas ja väljaspool seda;

iii) ülevaade sellest, kui palju aega iga asjaomane isik iga kohustuse jaoks eraldab;

iv) teave selle kohta, kuidas fondivalitseja kavatseb täita käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2088 (*) artikli 3 lõikest 1, artikli 6 lõike 1 punktist a ja artikli 13 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, ning fondivalitseja poolt sel eesmärgil kasutatavate asjakohaste inimressursside ja tehniliste vahendite üksikasjalik kirjeldus.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„e) fondivalitseja on esitanud teabe artikli 13 kohaselt kolmandatele isikutele ülesannete delegeerimise ja edasidelegeerimise korra kohta, mis sisaldab vähemalt järgmist:

i) fondivalitseja ärinimi ja asjakohane tunnus;

ii) iga delegeeritava kohta:

— tema juriidiline nimi ja asjakohane tunnus,

— tema asukohajurisdiktsioon ja

— asjakohasel juhul tema järelevalveasutus;

iii) üksikasjalik kirjeldus inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida fondivalitseja kasutab selleks, et

— täita fondivalitseja igapäevaseid portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesandeid ning

— teha delegeeritud tegevuse üle seiret;

iv) iga eurofondi puhul, mida ta valitseb või kavatseb valitseda:

— delegeeritud portfelli valitsemise ülesannete lühikirjeldus, sealhulgas kas delegeeritakse osa ülesandest või kogu ülesanne, ja

— delegeeritud riskijuhtimise ülesannete lühikirjeldus, sealhulgas kas delegeeritakse osa ülesandest või kogu ülesanne;

v) fondivalitseja poolt delegeeritud tegevuse seireks võetavate perioodiliste hoolsuskohustuse meetmete kirjeldus.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„7. Liikmesriigid nõuavad, et enne rakendamist teatab fondivalitseja oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kõigist olulistest muudatustest tingimustes, mille alusel esmane tegevusluba anti, eelkõige seoses oluliste muudatustega selle artikli kohaselt esitatud teabes.“

4) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Fondivalitseja, kes kavatseb delegeerida kolmandatele isikutele ühe või mitme II lisas osutatud ülesande enda nimel täitmise või ühe või mitme artikli 6 lõikes 3 osutatud teenuse enda nimel osutamise, teavitab sellest enne delegeerimise kokkuleppe jõustumist oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Järgmised tingimused peavad olema täidetud:“;

ii) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) volitus ei mõjuta fondivalitseja järelevalve tõhusust ega takista mingil juhul fondivalitseja tegevust ega eurofondide valitsemist oma investorite ja klientide parimates huvides;“;

iii) punktid g, h ja i asendatakse järgmisega:

„g) volitus ei takista fondivalitseja majandustegevust juhtivatel isikutel andmast ettevõtjale, kellele tema ülesanded või teenuste osutamine delegeeriti, mis tahes ajal lisajuhiseid ning volitust viivitamata tagasi võtmast, kui selliselt tegutsemine on investorite ja klientide huvides;

h) delegeeritavate ülesannete ja teenuste osutamise laadi silmas pidades peab ettevõtja, kellele ülesanded või teenuste osutamine delegeeritakse, olema pädev ning võimeline kõnealuseid ülesandeid täitma või teenuseid osutama;

i) eurofondi prospektis tuleb märkida, milliste teenuste osutamist ja ülesandeid on fondivalitsejal lubatud käesoleva artikli kohaselt delegeerida, ning

j) fondivalitseja peab olema võimeline kogu delegeerimise struktuuri objektiivselt põhjendama.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Asjaolu, et fondivalitseja delegeeris teatavad ülesanded või teenuste osutamise kolmandatele isikutele, ei mõjuta fondivalitseja ega depositooriumi vastutust. Fondivalitseja ei tohi delegeerida oma ülesandeid ega teenuste osutamist sellisel määral, et teda ei saa enam käsitada eurofondi valitsejana või artikli 6 lõikes 3 osutatud teenuste osutajana, ning sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks.

3. Erandina käesoleva artikli lõigetest 1 ja 2 ei käsitata juhul, kui II lisa kolmandas taandes osutatud turustamise ülesannet täidab üks või täidavad mitu turustajat, kes tegutseb/tegutsevad enda nimel ja kes turustab/turustavad eurofonde vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2014/65/EL või kindlustuspõhiste investeerimistoodete kaudu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2016/97 (*), sellist ülesannet delegeerimisena, mille suhtes kohaldatakse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud nõudeid, olenemata fondivalitseja ja turustaja vahelisest turustuslepingust.

4. Fondivalitseja tagab, et II lisas osutatud ülesannete täitmine ja artikli 6 lõikes 3 osutatud teenuste osutamine on käesoleva direktiiviga kooskõlas. Seda kohustust kohaldatakse sõltumata delegeeritava või isiku, kellele ülesanded või teenused on edasi delegeeritud, õiguslikust staatusest või asukohast.

5. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 112a delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

a) lõikes 1 sätestatud nõuete täitmise tingimused;

b) tingimused, mille alusel järeldatakse, et eurofondi valitseja on delegeerinud oma ülesanded sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks ja teda ei saa enam käsitada eurofondi valitsejana ega artikli 6 lõikes 3 osutatud teenuste osutajana, nagu on sätestatud lõikes 2.

6. Hiljemalt 16. aprilliks 2029 esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande, milles analüüsitakse delegeerimisega seotud turutavasid ning vastavust artiklile 7 ja käesoleva artikli lõigetele 1–5, tuginedes muu hulgas artikli 20a lõike 2 punkti d kohaselt pädevatele asutustele esitatud andmetele ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve järelevalve ühtlustamise volituste kasutamisele. Aruandes analüüsitakse ka käesoleva direktiivi sisuliste nõuete täitmist.

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. jaanuari 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/97, mis käsitleb kindlustustoodete turustamist (ELT L 26, 2.2.2016, lk 19).“

5) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Kui fondivalitseja valitseb või kavatseb valitseda kolmanda isiku algatusel eurofondi, sealhulgas juhul, kui kõnealune eurofond kasutab kolmandast isikust algataja nime või kui fondivalitseja määrab kolmandast isikust algataja artikli 13 kohaseks delegeeritavaks, esitab fondivalitseja huvide konflikti arvesse võttes oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele üksikasjalikud selgitused ja tõendid käesoleva artikli lõike 1 punktile d vastavuse kohta. Eelkõige selgitab fondivalitseja mõistlikke meetmeid, mida ta on võtnud selleks, et hoida ära huvide konfliktid, mis tulenevad suhetest kolmanda isikuga, või kui neid huvide konflikte ei ole võimalik ära hoida, kuidas ta neid konflikte tuvastab, käsitleb, jälgib ja asjakohasel juhul avalikustab, et need ei kahjustaks eurofondi ja selle investorite huve.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. Lõike 1 punkti a kohaldamisel esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve hiljemalt 16. oktoobriks 2025 Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande, milles ta hindab kulusid, mille eurofondid ja fondivalitsejad nõuavad sisse investoritelt, ning selgitavad nende kulutasemete põhjuseid ja nendevahelisi erinevusi, sealhulgas asjaomaste eurofondide laadist tulenevaid erinevusi. Selle hindamise osana analüüsib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 29 raames Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ühtlustamisvahendites sätestatud kulude järelevalve kriteeriumide asjakohasust ja mõjusust.

Kõnealuse aruande koostamiseks ja kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 35 esitavad pädevad asutused Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ühekordselt kuluandmed, mis sisaldavad kõiki tasusid, makse ja kulusid, mida investorid või fondivalitseja seoses eurofondi tegevusega otse või kaudselt kannavad ja mis eraldatakse otse või kaudselt eurofondile. Pädevad asutused teevad need andmed Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele kättesaadavaks oma volituste piires, mis sisaldavad õigust nõuda fondivalitsejatelt teabe esitamist, nagu on sätestatud käesoleva direktiivi artikli 98 lõikes 2.“

6) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 18a*

1. Liikmesriigid tagavad, et eurofondidele on kättesaadavad vähemalt IIA lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendid.

2. Eurofond valib IIA lisa punktides 2–8 osutatud vahendite hulgast vähemalt kaks asjakohast likviidsuse juhtimise vahendit, olles eelnevalt hinnanud nende vahendite sobivust seoses tema järgitava investeerimisstrateegia, likviidsusprofiili ja tagasivõtmispõhimõtetega. Eurofond lisab need vahendid fonditingimustesse või põhikirja, et neid saaks kasutada eurofondi investorite huvides. See valik ei tohi sisaldada ainult IIA lisa punktides 5 ja 6 osutatud vahendeid.

Erandina esimesest lõigust võib eurofond otsustada valida IIA lisa punktides 2–8 osutatud vahendite hulgast ainult ühe likviidsuse juhtimise vahendi, kui sellele eurofondile on antud rahaturufondi tegevusluba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2017/1131 (*).

Eurofond rakendab valitud likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimise ja inaktiveerimise üksikasjalikke põhimõtteid ja menetlusi ning sellise vahendi kasutamist käsitlevaid tegevus- ja halduskokkuleppeid. Esimeses ja teises lõigus osutatud valikust ning aktiveerimise ja inaktiveerimise üksikasjalikest põhimõtetest ja menetlustest teatatakse eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

IIA lisa punktis 8 osutatud mitterahaline tagasivõtmine aktiveeritakse üksnes kutseliste investorite tagasivõtmistaotluste rahuldamiseks ja juhul, kui mitterahaline tagasivõtmine vastab proportsionaalsele osale eurofondi varadest.

Erandina käesoleva lõike neljandast lõigust ei pea mitterahaline tagasivõtmine vastama proportsionaalsele osale eurofondi varadest, kui seda eurofondi turustatakse üksnes kutselistele investoritele või kui selle eurofondi investeerimispoliitika eesmärk on järgida teatava aktsia- või võlakirjaindeksi koostist ning kui see eurofond on finantsinstrumentide turgude direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 46 määratletud börsil kaubeldav fond.

3. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada IIA lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite omadusi.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse eurofondide investeerimisstrateegiate ja alusvara mitmekesisust. Need standardid ei piira eurofondi võimalust kasutada kõigi varaklasside, jurisdiktsioonide ja turutingimuste puhul asjakohast likviidsuse juhtimise vahendit.

4. Hiljemalt 16. aprilliks 2025 koostab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve likviidsuse juhtimise vahendite valiku ja kalibreerimise suunised eurofondidele likviidsusriski juhtimise ja finantsstabiilsuse riskide maandamise eesmärgil. Suunistes võetakse arvesse, et esmane vastutus likviidsusriski juhtimise eest jääb eurofondile. Need peavad sisaldama teavet asjaolude kohta, mille korral võib IIA lisa punktis 9 osutatud kõrvalkontod aktiveerida. Suunistega antakse enne nende kohaldamist eelkõige olemasolevatele eurofondidele kohanemiseks piisavalt palju aega.

5. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab käesoleva artikli lõikes 3 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 16. aprilliks 2025.

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu lõikes 3 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1131 rahaturufondide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 8).“

7) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 20a*

1. Fondivalitseja esitab eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele korrapäraselt aruande, milles käsitletakse turgusid ja instrumente, millega fondivalitseja tema valitsetava eurofondi nimel kaupleb.

Fondivalitseja esitab seoses iga enda valitsetava eurofondiga teabe selle kohta, milliste instrumentidega ta kaupleb, turgude kohta, kus ta on liige või kus ta aktiivselt kaupleb, ning iga eurofondi riskide ja varade kohta. Kõnealune teave sisaldab tunnuseid, mis on vajalikud varade, eurofondide ja fondivalitsejate kohta esitatud andmete seostamiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega.

2. Fondivalitseja esitab iga enda valitsetava eurofondi kohta eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:

a) eurofondi likviidsuse juhtimise kord, sealhulgas likviidsuse juhtimise vahendite praegune valik ning nende aktiveerimine või inaktiveerimine;

b) eurofondi praegune riskiprofiil, sealhulgas tururisk, likviidsusrisk, vastaspoole risk, muud riskid, sealhulgas operatsioonirisk, ja eurofondi kasutatava finantsvõimenduse kogusumma;

c) kooskõlas artikli 51 lõikega 1 tehtud stressitestide tulemused;

d) teave portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesannete delegeerimise kokkulepete kohta järgmiselt:

i) teave delegeeritavate kohta, täpsustades nende nime ja asukoha või registrijärgse või filiaali asukoha, selle, kas neil on fondivalitsejaga märkimisväärne seos, kas nad on vara valitsemise eesmärgil tegevusloa saanud või reguleeritud üksused, nende järelevalveasutus, kui see on asjakohane, ning delegeeritavate tunnused, mis on vajalikud esitatud andmete sidumiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega;

ii) fondivalitseja poolt kõnealuses fondivalitsejas igapäevase portfelli valitsemise või riskijuhtimisega seotud ülesannete täitmiseks tööle võetud täistööajale taandatud töötajate arv;

iii) portfelli valitsemise ja riskijuhtimise ülesannetega seotud delegeeritud tegevuste loetelu ja kirjeldus;

iv) portfelli valitsemise ülesande delegeerimise korral eurofondi selliste varade summa ja protsent, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemisega seotud ülesannete delegeerimise kokkulepet;

v) delegeerimise kokkulepete seireks fondivalitseja poolt täistööajaga tööle võetud töötajate arv;

vi) fondivalitseja poolt delegeeritud tegevuse seireks tehtud korrapäraste hoolsuskohustuse kontrollide arv ja kuupäevad, tuvastatud probleemide loetelu ning vajaduse korral nende probleemide lahendamiseks võetud meetmed ning nende meetmete võtmise kuupäev;

vii) kui on sõlmitud edasidelegeerimise kokkulepped, siis punktides i, iii ja iv nõutav teave selliste isikute kohta, kellele ülesanded või teenused on edasi delegeeritud, ning edasidelegeeritud portfellivalitsemis- ja riskijuhtimisülesannetega seotud tegevuse kohta;

viii) delegeerimise ja edasidelegeerimise kokkulepete sõlmimise ja kehtivuse lõppemise kuupäevad;

e) loetelu liikmesriikidest, kus eurofondi osakuid tegelikult turustab tema fondivalitseja või selle fondivalitseja nimel tegutsev turustaja.

3. Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused tagavad, et kogu käesoleva artikli alusel kogutud teave kõigi nende järelevalve all olevate eurofondide kohta ja artikli 7 kohaselt kogutud teave tehakse kättesaadavaks teistele asjaomastele pädevatele asutustele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele, Euroopa Pangandusjärelevalvele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (*) asutatud Euroopa järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve“) (edaspidi ühiselt „Euroopa järelevalveasutused“) ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule artiklis 101 sätestatud korras, kui see on vajalik nende ülesannete täitmiseks.

Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused tagavad, et kogu käesoleva artikli alusel kogutud teave kõigi nende järelevalve all olevate eurofondide kohta tehakse Euroopa Keskpankade Süsteemile kättesaadavaks üksnes statistilistel eesmärkidel artiklis 101 sätestatud korras.

Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused esitavad viivitamata teavet artiklis 101 sätestatud korra kohaselt ning kahepoolselt vahetult mõjutatud teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kui nende vastutusvaldkonda kuuluv fondivalitseja või asjaomase fondivalitseja valitsetav eurofond võib olla oluline vastaspoole riski allikas mõne krediidiasutuse jaoks, teiste süsteemselt oluliste asutuste jaoks teistes liikmesriikides või finantssüsteemi stabiilsuse jaoks teises liikmesriigis.

4. Kui see on vajalik süsteemse riski mõjusaks seireks, võivad eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõuda teavet lisaks lõikes 1 kirjeldatud teabele kas korrapäraselt või juhtumipõhiselt. Pädevad asutused teavitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet täiendavatest aruandlusnõuetest.

Erandkorras ja kui see on vajalik finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tagamiseks või pikaajalise kestliku majanduskasvu edendamiseks, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve nõuda pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist, et eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused kehtestaksid täiendavad aruandlusnõuded.

5. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks järgmine:

a) lõike 1, lõike 2 punktide a, b, c ja e ning lõike 4 kohaselt esitatava teabe üksikasjad;

b) lõike 2 punkti d kohaselt esitatava teabe standardimise asjakohane tase;

c) aruannete esitamise sagedus ja tähtajad.

Esimese lõigu punktis b osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel ei kehtesta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve aruandluskohustusi lisaks lõike 2 punktis d sätestatud kohustustele.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse fondivalitsejate suhtes kohaldatavaid muid aruandlusnõudeid, rahvusvahelisi arengusuundi ja standardeid ning artikli 20b kohaselt koostatud aruandes tehtud järeldusi.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 16. aprilliks 2027.

Komisjonile antakse õigus käesolevat direktiivi täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

6. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks

a) lõigetes 1, 2 ja 4 osutatud aruannete vorm ja andmestandardid;

b) tunnused, mis on vajalikud lõigetes 1, 2 ja 4 osutatud aruannetes vara, eurofondide ja fondivalitsejate kohta esitatud andmete sidumiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega;

c) käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud aruannete esitamise meetodid ja kord, sealhulgas meetodid ja kord, mille alusel parandada andmete standardimist ning nende andmete mõjusat jagamist ja kasutamist, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus liidu või liikmesriigi tasandil juba esitanud, võttes arvesse artikli 20b kohaselt koostatud aruandes tehtud järeldusi;

d) vorm, sealhulgas minimaalsed täiendavad aruandlusnõuded, mida fondivalitseja peab erandkorras kasutama, nagu on osutatud lõikes 4.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 16. aprilliks 2027.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

Artikkel 20b

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab komisjonile hiljemalt 16. aprilliks 2026 järelevalveandmete lõimitud kogumise arengu aruande, milles keskendutakse sellele, kuidas

a) vähendada kattuvust ja ebakõlasid varade valitsemise sektori ja finantssektori muude valdkondade aruandlusraamistike vahel ning

b) parandada andmete standardimist ning nende andmete tõhusat jagamist ja kasutamist, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus juba liidu või riigi tasandil esitanud.

Selles aruandes võrdleb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ka andmete kogumise parimaid tavasid liidus ja muudel jaeinvesteerimisfondide turgudel.

2. Lõikes 1 osutatud aruande koostamisel teeb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve tihedat koostööd Euroopa Keskpangaga, teiste Euroopa järelevalveasutustega ja pädevate asutustega.

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).“

8) Artiklit 22a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) depositoorium on tegutsenud piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega sellise kolmanda isiku valimisel ja määramisel, kellele ta kavatseb osa oma ülesandeid delegeerida, välja arvatud juhul, kui kõnealune kolmas isik on väärtpaberite keskdepositoorium, kes tegutseb investor-keskdepositooriumina, nagu on määratletud delegeeritud õigusaktis, mis on vastu võetud määruse (EL) nr 909/2014 artikli 29 lõike 3 ja artikli 48 lõike 10 alusel, ning depositoorium jätkab tegutsemist piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega, et teha perioodilist kontrolli ja pidevat seiret sellise kolmanda isiku üle, kellele ta on osa oma ülesandeid delegeerinud, ja kolmandale isikule delegeeritud ülesannete korra üle.“;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesoleva artikli kohaldamisel ei loeta depositooriumi hoidmisülesande delegeerimiseks teenuste osutamist väärtpaberite keskdepositooriumi poolt, kes tegutseb emitent-keskdepositooriumina, nagu on määratletud delegeeritud õigusaktis, mis on vastu võetud määruse (EL) nr 909/2014 artikli 29 lõike 3 ja artikli 48 lõike 10 alusel. Käesoleva artikli kohaldamisel käsitatakse teenuste osutamist sellise väärtpaberite keskdepositooriumi poolt, kes tegutseb investor-keskdepositooriumina, nagu on määratletud kõnealuses delegeeritud õigusaktis, depositooriumi hoidmisülesande delegeerimisena.“

9) Artikli 29 lõike 1 teise lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) äriühinguna asutatud fondi juhid peavad olema laitmatu mainega ning piisavalt kogenud ka seda liiki majandustegevuse alal, mida äriühinguna asutatud fond teostab; sellega seoses tuleb juhtide ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed viivitamata edastada pädevatele asutustele; äriühinguna asutatud fondi majandustegevuse juhtimise üle peavad otsustama vähemalt kaks sellistele tingimustele vastavat füüsilist isikut, kes töötavad selles äriühinguna asutatud fondis täistööajaga või kes on äriühinguna asutatud fondi juhtivad liikmed või selle juhtorgani liikmed, kes on võtnud kohustuse juhtida selle äriühinguna asutatud fondi majandustegevust täistööaja mahus, ning kelle elukoht on liidus; „juhid“ on isikud, kes seaduse või põhikirja alusel äriühinguna asutatud fondi esindavad või selle tegevust tegelikult juhivad.“

10) Artiklisse 57 lisatakse järgmine lõige:

„3. Kui eurofond aktiveerib artikli 84 lõike 2 punktis a osutatud kõrvalkontod varade eraldamise kaudu, võib eraldatud varad käesolevas peatükis sätestatud piirmäärade arvutamisel välja jätta.“

11) Artiklisse 69 lisatakse järgmine lõige:

„6. Selleks et tagada eurofondi nime käsitlevate reeglite ühetaoline kohaldamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve hiljemalt 16. aprilliks 2026 välja suunised, et täpsustada asjaolusid, mille puhul eurofondi nimi on ebatõene, ebaselge või eksitav. Suunistes võetakse arvesse asjakohaseid valdkondlikke õigusakte. Valdkondlikud õigusaktid, millega kehtestatakse fondide nimede või fondide turustamise standardid, on kõnealuste suuniste suhtes ülimuslikud.“

12) Artikli 79 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Investorile esitatav põhiteave, sealhulgas eurofondi nimi, on lepingueelne teave. See peab olema tõene, selge ja mitteeksitav. See peab olema kooskõlas prospekti asjakohaste osadega.“

13) Artikli 84 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Erandina lõikest 1

a) võib eurofond osakuomanike huvides ajutiselt peatada oma osakute märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise, nagu on osutatud IIA lisa punktis 1, või aktiveerida või inaktiveerida muu likviidsuse juhtimise vahendi, mis on valitud selle lisa punktidest 2–8 kooskõlas artikli 18a lõikega 2. Eurofond võib oma osakuomanike huvides aktiveerida ka IIA lisa punktis 9 osutatud kõrvalkontod;

b) erandkorras ja pärast eurofondiga konsulteerimist võivad eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõuda investorite huvides, et eurofond aktiveeriks või inaktiveeriks IIA lisa punktis 1 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi, kui esineb oht investorikaitsele või finantsstabiilsusele, mis mõistliku ja tasakaalustatud seisukoha kohaselt eeldab sellist aktiveerimist või inaktiveerimist.

Eurofond kasutab esimese lõigu punktis a osutatud märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise peatamist või kõrvalkontosid üksnes erandjuhtudel, kui olukord seda nõuab ja kui see on selle osakuomanike huve silmas pidades õigustatud.

3. Eurofond teavitab viivitamata oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi järgmisest:

a) kui eurofond aktiveerib või inaktiveerib IIA lisa punktis 1 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi;

b) kui eurofond aktiveerib või inaktiveerib mõne IIA lisa punktides 2–8 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi viisil, mis ei ole kooskõlas eurofondi tingimustes või põhikirjas ette nähtud tavapärase äritegevusega.

Eurofond teavitab mõistliku aja jooksul enne IIA lisa punktis 9 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimist või inaktiveerimist oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi sellisest aktiveerimisest või inaktiveerimisest.

Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad viivitamata fondivalitseja päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu kõigist käesoleva lõike kohaselt saadud teadetest. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel on õigus jagada käesoleva lõike kohaselt saadud teavet pädevate asutustega.

3a. Kui eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused kasutavad lõike 2 punkti b kohaseid volitusi, teavitavad nad sellest eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi, fondivalitseja päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ohustavate võimalike riskide korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

3b. Eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused või fondivalitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad taotleda eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt lõike 2 punkti b kohaste volituste kasutamist, täpsustades taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

3c. Kui eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei nõustu lõikes 3b osutatud taotlusega, teavitavad nad sellest taotluse esitanud pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teavitati lõike 3b kohaselt sellest taotlusest, esitades mittenõustumise põhjendused.

3d. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab lõigete 3b ja 3c kohaselt saadud teabe alusel eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele põhjendamatu viivituseta arvamuse lõike 2 punkti b kohaste volituste kasutamise kohta. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve edastab selle arvamuse eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele.

3e. Kui eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei tegutse kooskõlas lõikes 3d osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamusega või ei kavatse seda arvamust järgida, teavitavad nad sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja taotluse esitanud pädevaid asutusi ning esitavad mittevastavuse või mittejärgimise kavatsuse põhjendused. Kui esineb tõsine oht investorikaitsele, finantsturgude nõuetekohasele toimimisele ja terviklikkusele või liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsusele ja kui selline avaldamine ei ole vastuolus eurofondi osakuomanike või üldsuse õigustatud huviga, võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldada teabe selle kohta, et eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei järgi või ei kavatse järgida tema arvamust, koos pädevate asutuste poolt mittejärgimise või sellise mittejärgimise kavatsuse kohta esitatud põhjendustega. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve analüüsib, kas avaldamisest saadav kasu kaaluks üles investorikaitset, finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsust ähvardavate ohtude sellisest avaldamisest tuleneva võimendamise, ning annab pädevatele asutustele sellisest avaldamisest eelnevalt teada.

3f. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab hiljemalt 16. aprilliks 2026 suunised, milles esitatakse juhised, millega suunatakse pädevaid asutusi lõike 2 punktis b sätestatud volituste kasutamisel, ning juhised olukordade kohta, mis võivad viia käesoleva artikli lõikes 3b ja artikli 98 lõikes 3 osutatud taotluste esitamiseni. Asjaomaste suuniste väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse sellise järelevalvealase sekkumise võimalikku mõju investorikaitsele ja finantsstabiilsusele teises liikmesriigis või liidus. Suunistes võetakse arvesse, et esmane vastutus likviidsusriski juhtimise eest jääb eurofondile.“

14) Artiklisse 98 lisatakse järgmised lõiked:

„3. Eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad, kui neil on selleks põhjendatud alus, paluda eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel kasutada viivitamata lõike 2 kohaseid volitusi, välja arvatud selle lõike punkti j kohased volitused, täpsustades võimalikult täpselt oma taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad rakendatud volitustest ja oma järeldustest põhjendamatu viivituseta eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

4. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib paluda pädevatel asutustel esitada Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele põhjendamatu viivituseta selgitused konkreetsete juhtumite kohta, mis kujutavad endast tõsist ohtu investorikaitsele, finantsturgude nõuetekohasele toimimisele ja terviklikkusele või liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsusele.“

15) Artiklit 101 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriikide pädevad asutused teevad käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks või käesolevast direktiivist või liikmesriikide õigusaktidest tulenevate volituste teostamiseks koostööd üksteise ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega ja vajaduse korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga.“;

b) lõike 9 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva artikli ja artikli 20a ühtsete kohaldamistingimuste tagamiseks võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et kehtestada pädevatele asutustele ühtne kord, mille abil

a) teha koostööd lõigetes 4 ja 5 osutatud kohapealsete kontrollide ja uurimiste läbiviimisel ning

b) määrata kindlaks teabevahetuse kord asjaomaste pädevate asutuste, Euroopa järelevalveasutuste, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmete vahel vastavalt käesoleva direktiivi kohaldatavatele sätetele.“

16) Artiklit 102 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid sätestavad, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevate asutuste heaks, samuti pädevate asutuste käest väljaõppe saanud audiitorid ja eksperdid, on kohustatud hoidma ametisaladust. See kohustus tähendab, et need isikud ei tohi konfidentsiaalset teavet, mida nad oma ametikohustuste täitmisel saavad, teatavaks teha ühelegi teisele isikule või asutusele, välja arvatud niisugusel kokkuvõtlikul või üldistatud kujul, kus eurofonde, fondivalitsejaid ja depositooriume (eurofondi äritegevusele kaasa aitavad äriühingud) eraldi identifitseerida pole võimalik, ilma et see piiraks kriminaal- või maksuõiguse valdkonda kuuluvaid kohtuasju.“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Lõige 1 ja käesoleva lõike esimene ja teine lõik ei välista teabevahetust samas liikmesriigis asuvate pädevate asutuste ja maksuhaldurite vahel. Kui teave pärineb teisest liikmesriigist, avalikustatakse see kooskõlas käesoleva lõigu esimese lausega üksnes teabe avalikustanud pädevate asutuste sõnaselgel nõusolekul.“

17) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 110a*

Komisjon algatab hiljemalt 16. aprilliks 2029 käesolevas direktiivis sätestatud normide toimimise ja nende kohaldamisel saadud kogemuste läbivaatamise, tuginedes Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt artikli 13 lõike 6 kohaselt koostatud aruandele. Läbivaatamine hõlmab järgmiste aspektide hindamist:

a) artiklites 7 ja 8 sätestatud tegevusloa andmise nõuete mõjusus käesoleva direktiivi artiklis 13 sätestatud delegeerimiskorra osas, eriti seoses fiktiivsete äriühingute loomise ärahoidmisega liidus;

b) vähemalt ühe tegevjuhtkonda mittekuuluva või sõltumatu juhi eurofondi valitsejate või äriühinguna asutatud fondide juhtorganisse nimetamise asjakohasus ja mõju investorikaitsele;

c) kolmanda isiku algatusel eurofondi valitsevate fondivalitsejate suhtes kohaldatavate nõuete asjakohasus, nagu on sätestatud artikli 14 lõikes 2a, ning vajadus täiendavate kaitsemeetmete järele, et hoida ära nendest nõuetest kõrvalehoidmine, ning eelkõige see, kas käesoleva direktiivi sätted huvide konfliktide kohta on mõjusad ja asjakohased, et teha kindlaks, käsitleda, jälgida ja asjakohasel juhul avalikustada fondivalitseja ja kolmandast isikust algataja vahelistest suhetest tulenevaid huvide konflikte.“

18) Artiklit 112a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Artiklis 13 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates 15. aprillist 2024.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. „Artiklite 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“

19) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi III lisale.

20) Käesoleva direktiivi IV lisas esitatud tekst lisatakse IIA lisana.

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 16. aprilliks 2026. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid norme alates 16. aprillist 2026, välja arvatud normid, millega võetakse üle artikli 1 punkt 12 ja artikli 2 punkt 7, mis puudutavad direktiivi 2009/65/EÜ artiklit 20a, mida kohaldatakse alates 16. aprillist 2027.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste riigisiseste normide teksti.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 13. märts 2024

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
R. METSOLA	H. LAHBIB

I LISA

I lisa punkti 2 lisatakse järgmised punktid:

„d) laenude väljastamine AIFi nimel;

e) eriotstarbeliste väärtpaberistamisüksuste teenindamine.“

II LISA

„V LISA

AVATUD AIFe VALITSEVATELE AIFide VALITSEJATELE KÄTTESAADAVAD LIKVIIDSUSE JUHTIMISE VAHENDID

1. Märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise ajutine peatamine: märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise ajutine peatamine tähendab, et fondi osakuid või aktsiaid ei ole lubatud ajutiselt märkida, tagasi osta ega tagasi võtta.

2. Tagasivõtmispiirang: tagasivõtmispiirang tähendab, et osakuomanikel või aktsionäridel ei ole ajutiselt ja osaliselt õigust osakuid või aktsiaid tagasi võtta, nii et investorid saavad tagasi võtta ainult teatava osa osakutest või aktsiatest.

3. Etteteatamistähtaja pikendamine: etteteatamistähtaja pikendamine tähendab seda, et pikendatakse tähtaega, mille jooksul osakuomanikud või aktsionärid peavad fondivalitsejatele osakute või aktsiate tagasi võtmisest ette teatama, kauemaks kui fondile kohane minimaalne tähtaeg.

4. Tagasivõtmistasu: tagasivõtmistasu tähendab eelnevalt kindlaks määratud vahemikus sissenõutavat tasu, milles võetakse arvesse likviidsuskulu, mille osakuomanikud või aktsionärid maksavad fondile osakute või aktsiate tagasivõtmise eest ning millega tagatakse, et fondi jäävad osakuomanikud või aktsionärid ei satu ebaõiglaselt ebasoodsamasse olukorda.

5. Kõikuv hinnakujundus: kõikuv hinnakujundus tähendab eelnevalt kindlaks määratud mehhanismi, mille abil korrigeeritakse investeerimisfondi osakute või aktsiate puhasväärtust likviidsuskulu kajastava teguriga (edaspidi „kõikumistegur“).

6. Kahetine hinnakujundus: kahetine hinnakujundus tähendab eelnevalt kindlaks määratud mehhanismi, mille abil määratakse kindlaks investeerimisfondi osakute või aktsiate märkimis-, tagasiostu- ja tagasivõtuhinnad, korrigeerides vara puhasväärtust osaku või aktsia kohta teguriga, mis kajastab likviidsuskulusid.

7. Lahjendusvastane tasu: lahjendusvastane tasu tähendab tasu, mida osakuomanik või aktsionär maksab fondile osakute või aktsiate märkimisel, tagasiostmisel või tagasivõtmisel, millega hüvitatakse fondile selle tehingu mahust tingitud likviidsuskulud ning tagatakse, et teised osakuomanikud või aktsionärid ei satu ebaõiglaselt ebasoodsamasse olukorda.

8. Mitterahaline tagasivõtmine: mitterahaline tagasivõtmine tähendab raha asemel fondi hoitava vara üleandmist, et rahuldada osakuomanike või aktsionäride tagasivõtmistaotlused.

9. Kõrvalkontod: kõrvalkontod tähendavad teatava vara eraldamist fondi muudest varadest, kui selle vara majanduslikud või õiguslikud omadused on erandlike asjaolude tõttu oluliselt muutunud või muutunud ebakindlaks.“

III LISA

I lisa A loendi punkt 1.13 asendatakse järgmisega:

„1.13. Osakute tagasiostmise ja tagasivõtmise kord ning tingimused ja asjaolud, mille puhul märkimine, tagasiostmine ja tagasivõtmine võidakse peatada või muud likviidsuse juhtimise vahendid aktiveerida.		1.13. Osakute tagasiostmise ja tagasivõtmise kord ning tingimused ja asjaolud, mille puhul märkimine, tagasiostmine ja tagasivõtmine võidakse peatada või muud likviidsuse juhtimise vahendid aktiveerida. Kui äriühinguna asutatud fondil on eri investeerimisüksusi, siis teave selle kohta, kuidas osakuomanik saab siirduda ühest üksusest teise, ning sel juhul võetavate tasude kohta.“

IV LISA

„IIA LISA

EUROFONDIDELE KÄTTESAADAVAD LIKVIIDSUSE JUHTIMISE VAHENDID

1. Märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise ajutine peatamine: märkimise, tagasiostmise ja tagasivõtmise ajutine peatamine tähendab, et fondi osakuid või aktsiaid ei ole lubatud ajutiselt märkida, tagasi osta ega tagasi võtta.

2. Tagasivõtmispiirang: tagasivõtmispiirang tähendab, et osakuomanikel või aktsionäridel ei ole ajutiselt ja osaliselt õigust osakuid või aktsiaid tagasi võtta, nii et investorid saavad tagasi võtta ainult teatava osa osakutest või aktsiatest.

3. Etteteatamistähtaja pikendamine: etteteatamistähtaja pikendamine tähendab seda, et pikendatakse tähtaega, mille jooksul osakuomanikud või aktsionärid peavad fondivalitsejatele osakute või aktsiate tagasi võtmisest ette teatama, kauemaks kui fondile kohane minimaalne tähtaeg.

4. Tagasivõtmistasu: tagasivõtmistasu tähendab eelnevalt kindlaks määratud vahemikus sissenõutavat tasu, milles võetakse arvesse likviidsuskulu, mille osakuomanikud või aktsionärid maksavad fondile osakute või aktsiate tagasivõtmise eest ning millega tagatakse, et fondi jäävad osakuomanikud või aktsionärid ei satu ebaõiglaselt ebasoodsamasse olukorda.

5. Kõikuv hinnakujundus: kõikuv hinnakujundus tähendab eelnevalt kindlaks määratud mehhanismi, mille abil korrigeeritakse investeerimisfondi osakute või aktsiate puhasväärtust likviidsuskulu kajastava teguriga (edaspidi „kõikumistegur“).

6. Kahetine hinnakujundus: kahetine hinnakujundus tähendab eelnevalt kindlaks määratud mehhanismi, mille abil määratakse kindlaks investeerimisfondi osakute või aktsiate märkimis-, tagasiostu- ja tagasivõtuhinnad, korrigeerides vara puhasväärtust osaku või aktsia kohta teguriga, mis kajastab likviidsuskulusid.

7. Lahjendusvastane tasu: lahjendusvastane tasu tähendab tasu, mida osakuomanik või aktsionär maksab fondile osakute või aktsiate märkimisel, tagasiostmisel või tagasivõtmisel, millega hüvitatakse fondile selle tehingu mahust tingitud likviidsuskulud ning tagatakse, et teised osakuomanikud või aktsionärid ei satu ebaõiglaselt ebasoodsamasse olukorda.

8. Mitterahaline tagasivõtmine: mitterahaline tagasivõtmine tähendab raha asemel fondi hoitava vara üleandmist, et rahuldada osakuomanike või aktsionäride tagasivõtmistaotlused.

9. Kõrvalkontod: kõrvalkontod tähendavad teatava vara eraldamist fondi muudest varadest, kui selle vara majanduslikud või õiguslikud omadused on erandlike asjaolude tõttu oluliselt muutunud või muutunud ebakindlaks.“